

U S T A W A

z dnia 2020 r.

o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych na zapewnienie płynności finansowej przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa w art. 2-13 określa zasady stosowania dopłat do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych na podstawie umów zawartych do dnia 31 grudnia 2020 r. przedsiębiorcom, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji finansowej w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych wynikających z rozprzestrzeniania się zakażeń wirusem SARS-CoV-2, powodującym chorobę zakaźną, zwaną dalej „COVID-19”, oraz działań podejmowanych w celu im zapobiegania, przeciwdziałania i zwalczania.

Art. 2. 1. Dopłaty, o których mowa w art. 1, zwane dalej „dopłatami”, są stosowane do kredytów obrotowych odnawialnych i nieodnawialnych, udzielanych w złotych, w celu zapewnienia płynności finansowej, w szczególności krótkoterminowej i średnioterminowej, utraconej lub zagrożonej utratą w związku z konsekwencjami rozprzestrzeniania się COVID-19.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, ustawę z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 20 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym, ustawę z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawę z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, ustawę z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, ustawę z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, ustawę z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji, ustawę z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, ustawę z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych, ustawę z dnia 6 marca 2018 r. –Prawo przedsiębiorców, ustawę z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji, ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz ustawę z dnia 9 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2.

2. Dopłaty stosuje się do kredytów udzielanych przedsiębiorcom, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 424) oraz podmiotom prowadzącym działalność w sektorze produkcji podstawowej produktów rolnych, zwanym dalej „przedsiębiorcami”.

3. Dopłaty stosuje się do kredytów udzielonych na podstawie umów kredytu zawartych:

- 1) od dnia wejścia w życie ustawy;
- 2) przed dniem wejścia w życie ustawy, jeżeli umowy te zostaną dostosowane do warunków określonych w ustawie.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 2, przez umowę kredytu, należy rozumieć umowę zmieniającą – dostosowującą umowę kredytu, zawartą przed dniem wejścia w życie ustawy, do warunków określonych w ustawie.

5. Bankiem, w rozumieniu ustawy, jest bank krajowy, oddział instytucji kredytowej oraz oddział banku zagranicznego, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, 18 i 20 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357 oraz z 2020 r. poz. 284, 288 i 321).

Rozdział 2

Zasady udzielania kredytów z dopłatami

Art. 3. O udzielenie kredytu, do którego oprocentowania stosowana jest dopłata, zwanego dalej „kredytem z dopłatą”, może ubiegać się przedsiębiorca, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) na dzień 31 grudnia 2019 r. nie spełniał kryteriów przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.²⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 651/2014”;
- 2) wykonuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność gospodarczą, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców lub działalność w sektorze produkcji podstawowej produktów rolnych, lub zawiesił wykonywanie tej działalności po dniu 1 lutego 2020 r. w związku z konsekwencjami rozprzestrzeniania się COVID-19;

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28 oraz Dz. Urz. UE L 26 z 31.01.2018, str. 53.

- 3) nie zaciągnął innego kredytu na podstawie ustawy;
- 4) utracił płynność finansową, rozumianą jako zdolność do spłaty w terminie wymagalnych zobowiązań, lub jest zagrożony utratą płynności finansowej, w związku z konsekwencjami rozprzestrzeniania się COVID-19.

Art. 4. Umowy kredytu z dopłatą mogą być zawierane do dnia 31 grudnia 2020 r.

Art. 5. 1. Wniosek o udzielenie kredytu z dopłatą, zwany dalej „wnioskiem”, przedsiębiorca składa do banku udzielającego kredytów z dopłatami, o którym mowa w art. 7 ust. 1.

2. Do wniosku przedsiębiorca dołącza:

- 1) dokumenty potwierdzające spełnienie warunku, o którym mowa w art. 3 pkt 4, a także inne dokumenty i oświadczenia wymagane przez bank, wynikające z jego wewnętrznych procedur;
- 2) oświadczenie, pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, o spełnianiu warunków, o których mowa w art. 3 pkt 1-3.

3. Składający oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 6. 1. Bank zawiera umowę kredytu z dopłatą z przedsiębiorcą, który złożył kompletny wniosek, oraz po zweryfikowaniu spełnienia przez przedsiębiorcę warunków określonych w ustawie, z uwzględnieniem ust. 2-6.

2. Bank weryfikuje spełnienie warunków, o których mowa w art. 3 pkt 1-3, na podstawie oświadczenia przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 5 ust. 2 pkt 2, a warunku, o którym mowa w art. 3 pkt 4, na podstawie dokumentów przedstawionych przez przedsiębiorcę, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1.

3. Bank zawiera umowę kredytu z dopłatą z przedsiębiorcą pod warunkiem podjęcia pozytywnej decyzji kredytowej. Przepis art. 70 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe stosuje się, z zastrzeżeniem, że okoliczności, o których mowa w art. 3 pkt 4, nie stanowią podstawy do stwierdzenia braku zdolności kredytowej, o ile bank uzna, na podstawie udokumentowanej analizy, że okoliczności te są przejściowe i po uzyskaniu kredytu z dopłatą przedsiębiorca odzyska zdolność do terminowej spłaty swoich zobowiązań oraz zdolność ta zostanie utrzymana do końca trwania umowy kredytowej.

4. W przypadku braków formalnych wniosku lub potrzeby przedłożenia dodatkowych informacji bank informuje przedsiębiorcę o konieczności uzupełnienia wniosku lub przedłożenia dodatkowych informacji w wyznaczonym terminie.

5. W przypadku konieczności uzupełnienia wniosku lub przedłożenia dodatkowych informacji za datę złożenia wniosku przyjmuje się datę złożenia uzupełnionego wniosku lub przedłożenia dodatkowych informacji wraz z oświadczeniem, o którym mowa w art. 5 ust. 2 pkt 2.

6. Bank pozostawia bez rozpatrzenia wnioski, które nie zostały uzupełnione w wyznaczonym terminie, wnioski złożone w czasie uniemożliwiającym bankowi rozpatrzenie wniosku i zawarcie umowy kredytu z dopłatą w terminie wskazanym w art. 4, a także wnioski złożone po ogłoszeniu przez BGK informacji na podstawie art. 13, z której wynika, że przewidywane zapotrzebowanie na dopłaty, łącznie z wynagrodzeniem BGK, o którym mowa w art. 11 ust. 2, przekroczyło kwotę stanowiącą 95% maksymalnego limitu wydatków z budżetu państwa, o którym mowa we wprowadzeniu do wyliczenia w art. 47 ust. 1.

Rozdział 3

Dopłaty

Art. 7. 1. Kredytów z dopłatami udziela bank, który zawarł z Bankiem Gospodarstwa Krajowego, zwanym dalej „BGK”, umowę o współpracy. BGK publikuje na swojej stronie internetowej listę banków udzielających kredytów z dopłatami.

2. Dopłaty są wypłacane w okresach miesięcznych zbiorczo w odniesieniu do wszystkich umów kredytu z dopłatami zawartych przez bank. Dopłaty są wypłacane za okres nie dłuższy niż 12 miesięcy od zawarcia umowy kredytu z dopłatą.

3. Oprocentowanie kredytu z dopłatą naliczane jest według stawki określonej w umowie kredytu z dopłatą, o której mowa w art. 6 ust. 1, z zastrzeżeniem, że oprocentowanie to nie może być wyższe niż średnie oprocentowanie pozostałych kredytów obrotowych udzielanych przez bank.

4. Dopłata stanowi, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1 oraz art. 47 ust. 3:

- 1) część odsetek należnych bankowi i odpowiada, w przypadku:
 - a) mikroprzedsiębiorcy, małego lub średniego przedsiębiorcy w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia 651/2014 – 2 punktom procentowym,
 - b) innego przedsiębiorcy niż wymieniony w lit. a – 1 punktowi procentowemu;

2) całość odsetek należnych bankowi, jeżeli oprocentowanie kredytu z dopłatą, o którym mowa w ust. 3, nie przekracza wartości określonej w pkt 1 lit. a albo b dla danej kategorii przedsiębiorców.

5. Przedsiębiorca spłaca część odsetek należnych bankowi stanowiących różnicę pomiędzy odsetkami naliczonymi według oprocentowania, o którym mowa w ust. 3, i kwotą dopłaty, o której mowa w ust. 4 pkt 1.

6. Dopłaty są wypłacane przez BGK ze środków Funduszu Dopłat do Oprocentowania, o którym mowa w art. 9, bankom, które zawarły z BGK umowę o współpracy, o której mowa w ust. 1.

Art. 8. 1. Dopłaty nie mogą być stosowane, jeżeli są nienależne.

2. Przez nienależne dopłaty rozumie się dopłaty przewidziane do wypłaty lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych informacji lub dokumentów niepotwierdzających stwierdzonych w nich okoliczności, przedstawionych przez przedsiębiorcę.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli dopłaty zostały wypłacone, przedsiębiorca jest zobowiązany do zwrotu kwoty wypłaconych dopłat wraz odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia ich wypłaty. Przedsiębiorca dokonuje zwrotu za pośrednictwem banku udzielającego kredytu.

4. Bank udzielający kredytu dochodzi roszczeń z tytułu zwrotu dopłat, o którym mowa w ust. 3.

5. Koszty niezbędne do dochodzenia roszczeń z tytułu zwrotu dopłat, poniesione przez bank udzielający kredytu, pokrywane są ze środków odzyskanych przez bank w ramach dochodzenia roszczeń. W zakresie w jakim odzyskane środki nie pokrywają kosztów niezbędnych do dochodzenia roszczeń z tytułu zwrotu dopłat, koszty te pokrywa bank udzielający kredytu.

6. W przypadku gdy bank udzielający kredytu dochodzi roszczeń z tytułu zwrotu dopłat równoległe z dochodzeniem roszczeń z tytułu kredytu, do którego stosowane były dopłaty, a kwota odzyskana przez bank udzielający kredytu, po pomniejszeniu o koszty niezbędne do dochodzenia roszczeń z tytułu kredytu i zwrotu dopłat, nie pokrywa w całości należności z tytułu kredytu i dopłat, bank dokonuje rozliczenia dochodzonych kwot w wysokości proporcjonalnej do odzyskanych należności.

7. Środki zwrócone przez przedsiębiorcę, o których mowa w ust. 3, oraz środki odzyskane przez bank udzielający kredytu, o których mowa w ust. 4, pomniejszone o koszty niezbędne do dochodzenia roszczeń z tytułu zwrotu dopłat, bank udzielający kredytu

przekazuje do dnia 31 grudnia 2021 r. na rachunek Funduszu Dopłat do Oprocentowania, o którym mowa w art. 9, a po tym dniu – na rachunek dochodów budżetu państwa.

Rozdział 4

Fundusz Dopłat do Oprocentowania

Art. 9. 1. W BGK tworzy się Fundusz Dopłat do Oprocentowania, zwany dalej „Funduszem”.

2. Środki Funduszu pochodzą z:

- 1) wpłat z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki;
- 2) odsetek od lokat okresowo wolnych środków Funduszu w bankach;
- 3) odsetek od wolnych środków Funduszu przekazanych w depozyt zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 2;
- 4) wpływów z inwestycji środków Funduszu w papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez Skarb Państwa lub emitowane przez Narodowy Bank Polski;
- 5) zwróconych kwot dopłat, o których mowa w art. 8 ust. 3 oraz odzyskanych kwot dopłat pomniejszonych o koszty niezbędne do dochodzenia roszczeń z tytułu zwrotu dopłat, o których mowa w art. 8 ust. 4;
- 6) wpływów z innych tytułów.

3. Środki Funduszu mogą pochodzić również z wpłat z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568), dokonywanych za pośrednictwem ministra właściwego do spraw gospodarki.

Art. 10. 1. Okresowo wolne środki Funduszu, z uwzględnieniem ust. 2, BGK może lokować w:

- 1) innych bankach;
- 2) formie depozytu, o którym mowa w art. 78b ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.²⁾);
- 3) papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez Skarb Państwa;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1622, 1649, 2020 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 284, 374 i 568).

4) papiery wartościowe emitowane przez Narodowy Bank Polski.

2. Suma lokat, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w jednym banku lub grupie banków powiązanych ze sobą kapitałowo lub organizacyjnie, nie może przekroczyć 25% okresowo wolnych środków Funduszu.

Art. 11. 1. Środki Funduszu przeznacza się na dopłaty.

2. Ze środków Funduszu dokonuje się również wypłaty wynagrodzenia przysługującego BGK z tytułu dokonywania rozliczeń dopłat.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki zawiera z BGK umowę określającą w szczególności:

- 1) sposób i tryb dokonywania rozliczeń dopłat;
- 2) sposób ustalania wynagrodzenia przysługującego BGK z tytułu dokonywania rozliczeń dopłat.

4. Fundusz działa na podstawie rocznego planu finansowego, który stanowi podstawę dokonywania wypłat ze środków Funduszu.

5. BGK sporządza dla Funduszu odrębny bilans oraz rachunek zysków i strat.

6. BGK przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki:

- 1) do dnia 15 kwietnia danego roku:
 - a) sprawozdanie z realizacji planu finansowego Funduszu za rok poprzedni,
 - b) bilans oraz rachunek zysków i strat za rok poprzedni;
- 2) do dnia 15 czerwca danego roku – projekt rocznego planu finansowego Funduszu na następny rok.

7. BGK przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych kwartalne informacje o realizacji planu finansowego Funduszu w terminie do końca miesiąca następującego po danym kwartale.

8. Projekt rocznego planu finansowego Funduszu na następny rok zatwierdza minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych do dnia 31 lipca danego roku.

9. BGK w terminie 2 miesięcy od dnia zawarcia umowy, o której mowa w ust. 3, opracuje w porozumieniu z ministrami, o których mowa w ust. 8, plan finansowy Funduszu na rok 2020.

10. Po wypłacie przez BGK ostatniej dopłaty na podstawie ustawy, środki Funduszu podlegają odprowadzeniu na dochody budżetu państwa.

Rozdział 5

Pomoc publiczna

Art. 12. 1. Dopłaty stanowią pomoc publiczną dla przedsiębiorcy, mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce, o której mowa w art. 107 ust. 3 lit. b Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i mogą być stosowane pod warunkiem, że ich wartość nominalna nie przekracza na jednego przedsiębiorcę, łącznie z inną pomocą udzielaną zgodnie z Sekcją 3.1 Komunikatu Komisji – Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 (2020/C 91 I/01) (Dz. Urz. UE C 91I z 20.03.2020, str. 1), wyrażonej w złotych równowartości kwoty:

- 1) 100 000 euro brutto – w przypadku pomocy udzielonej w sektorze produkcji podstawowej produktów rolnych;
- 2) 120 000 euro brutto – w przypadku pomocy udzielonej w sektorze rybołówstwa i akwakultury;
- 3) 800 000 euro brutto – w przypadku pozostałej pomocy.

2. W przypadku gdy przedsiębiorca prowadzi działalność w kilku sektorach, do których mają zastosowanie różne maksymalne kwoty, o których mowa w ust. 1, pomoc może być udzielona, o ile zapewni, za pomocą rozdzielności rachunkowej, przestrzeganie odpowiedniego pułapu dla każdej z tych działalności oraz że maksymalna możliwa kwota dla każdej działalności nie została przekroczona. Suma otrzymanej pomocy przez przedsiębiorcę działającego w kilku sektorach nie może przekroczyć wartości, o której mowa w ust. 1 pkt 3.

3. Podmiotem udzielającym pomocy, o której mowa w ust. 1, jest bank, który zawarł z przedsiębiorcą umowę kredytu z dopłatą, o której mowa w art. 6 ust. 1.

4. Dniem udzielenia pomocy, o której mowa w ust. 1, jest dzień zawarcia umowy kredytu z dopłatą, o której mowa w art. 6 ust. 1.

5. Pomoc w formie dopłat może być łączona z pomocą de minimis, udzielaną zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1) lub rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 9, z późn. zm.³⁾) lub rozporządzenia Komisji (UE) nr 717/2014 z dnia

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 51I z 21.02.2019 r., str. 1.

27 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rybołówstwa i akwakultury (Dz. Urz. UE L 190 z 28.06.2014, str. 45) lub rozporządzenia Komisji (UE) nr 360/2012 z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym (Dz. Urz. UE L 114 z 26.04.2012, str. 8, z późn. zm.⁴⁾).

6. Pomoc w formie dopłat może być łączona z pomocą publiczną w formie gwarancji, udzielaną zgodnie z sekcją 3.2 Komunikatu Komisji – Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19.

7. Bank zamieszcza w umowie kredytu z dopłatą, o której mowa w art. 6 ust. 1, informację o wartości pomocy publicznej w formie dopłaty, a także informację o zatwierdzeniu przez Komisję Europejską programu pomocowego, na podstawie którego pomoc w formie dopłat jest udzielana, oraz o jego numerze.

Art. 13. BGK publikuje na swojej stronie internetowej do końca 2020 r., nie rzadziej niż raz na miesiąc, informację o wysokości dopłat udzielonych na podstawie ustawy oraz o pozostałej do wykorzystania kwocie na dopłaty, na podstawie danych dotyczących przewidywanego zapotrzebowania na dopłaty, przekazywanych przez banki, które zawarły z BGK umowę o współpracy, o której mowa w art. 7 ust. 1, maksymalnego limitu wydatków z budżetu państwa, o którym mowa we wprowadzeniu do wyliczenia w art. 47 ust. 1, oraz danych dotyczących wynagrodzenia BGK, o którym mowa w art. 11 ust. 2.

Rozdział 6

Przepisy zmieniające

Art. 14. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2020 r. poz. 276 i 284) w art. 42 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Osoby wykonujące samodzielne funkcje w dziedzinie geodezji i kartografii mogą poświadczać za zgodność z oryginałem sporządzone przez siebie kopie protokołów, map i innych dokumentów, które podlegają przekazaniu do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego wraz z wynikami prac geodezyjnych.”.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 313 z 07.12.2018 r., str.2.

Art. 15. W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 396 i 568) w art. 29 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

- „4) zarządzającemu specjalną strefą ekonomiczną w odniesieniu do nieruchomości:
- a) położonych w granicach zarządzanej przez niego specjalnej strefy ekonomicznej lub
 - b) przeznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na cele przemysłowe, usługowe lub przemysłowo-usługowe i położonych na obszarach, na których, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1162 z 2019 r. poz. 1495), wykonuje on zadania określone w tej ustawie, z wyłączeniem nieruchomości, o których mowa w lit. a położonych w granicach niezarządzanej przez niego specjalnej strefy ekonomicznej.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186, z późn. zm.⁵⁾) w art. 30:

- 1) uchyla się ust. 5h;
- 2) ust. 5i otrzymuje brzmienie:

„5i. Przepisy ust. 5f i 5g oraz art. 29 ust. 5 stosuje się podczas stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo stanu klęski żywiołowej.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. 2019 r. poz. 482 oraz z 2020 r. poz. 284) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5:
 - a) w ust. 3 uchyla się pkt 1-3,
 - b) uchyla się ust. 4
- 2) w art.19:
 - a) w ust. 5:
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie skorzystał z pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, na podstawie tego zezwolenia, lub;”,
 - uchyla się pkt 2,

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1309, 1524, 1696, 1712, 1815, 2166 i 2170 oraz z 2020 r. poz. 148 i 471.

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 5, przedsiębiorca dołącza oświadczenie o nieskorzystaniu z pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, na podstawie zezwolenia, którego wniosek dotyczy, albo oświadczenie o skorzystaniu z pomocy publicznej udzielonej zgodnie z ustawą i spełnieniu wszystkich warunków określonych w zezwoleniu oraz warunków udzielenia pomocy publicznej, o których mowa w ust. 5.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755 z późn. zm.⁶⁾) art. 6g otrzymuje brzmienie:

„Art. 6g. 1. Przepisów art. 6a ust. 3 oraz art. 6b ust. 1 pkt 2 i ust. 2 i 3 w zakresie możliwości wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii nie stosuje się do odbiorców paliw gazowych, energii lub ciepła w gospodarstwach domowych oraz podmiotów, dla których ustanowiono ograniczenia funkcjonowania lub czasowe ograniczenia zakresu działalności na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 46a i art. 46b pkt 1-6 i 8-12 ustawy z dnia 5 grudnia 2018 r. o zapobieganiu i zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322, 374 i 567) w ciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii.

2. W przypadku gdy odbiorca lub podmiot, o którym mowa w ust. 1, otrzymał powiadomienie, o którym mowa w art. 6b ust. 3, przed dniem ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, termin określony w art. 6b ust. 3 przedłuża się o okres, o którym mowa w ust. 1.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 20 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U z 2020 r. poz. 286 i 288) w art. 231 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Urząd Patentowy wydaje uprawnionym dokumenty patentowe, dodatkowe świadectwa ochronne, świadectwa ochronne na wzór użytkowy, świadectwa ochronne na znak towarowy, świadectwa rejestracji wzoru przemysłowego, świadectwa rejestracji oznaczenia geograficznego i świadectwa rejestracji topografii oraz dowody pierwszeństwa, w formie papierowej lub elektronicznej. Dokumenty stwierdzające udzielenie patentu, dodatkowego prawa ochronnego, prawa ochronnego, prawa

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1435, 1495, 1517, 1520, 1524, 1556, 2166, 2348 oraz z 2020 r. poz. 284, 471 i 568

z rejestracji oraz dowody pierwszeństwa wydawane w formie papierowej opatruje się pieczęcią okrągłą z wizerunkiem orła w koronie i napisem w otoku: „Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej” i podpisem osoby upoważnionej na piśmie przez Prezesa Urzędu Patentowego. W przypadku wydania tych dokumentów oraz dowodów pierwszeństwa w formie elektronicznej opatruje się je pieczęcią elektroniczną Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej i kwalifikowanym podpisem elektronicznym osoby upoważnionej na piśmie przez Prezesa Urzędu Patentowego.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 667 i z 2020 r. poz. 568) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 68a dodaje się art. 68b w brzmieniu:

„Art. 68b. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 zawieszają się przeprowadzanie postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w art. 23 ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, organ właściwej jednostki dozoru technicznego może przeprowadzić postępowanie kwalifikacyjne, jeżeli wniosek o sprawdzenie kwalifikacji dotyczy osoby, która będzie obsługiwała urządzenie techniczne w sektorach związanych z zapewnieniem środków niezbędnych do życia i zdrowia obywateli, w szczególności spożywczych, chemicznych lub farmaceutycznych, a obsługa urządzenia technicznego nie jest możliwa przez inne osoby posiadające zaświadczenie kwalifikacyjne. Postępowanie kwalifikacyjne przeprowadza egzaminator powołany przez organ właściwej jednostki dozoru technicznego.

3. Organ właściwej jednostki dozoru technicznego, przeprowadza egzamin niezwłocznie, nie później niż w terminie 30 dni, licząc od dnia złożenia kompletnego wniosku. Termin 30 dni może być przedłużony w przypadku, gdy liczba składanych oraz rozpatrywanych wniosków to uzasadnia.

4. Część teoretyczną egzaminu przeprowadza się w formie ustalonej z właściwą jednostką dozoru technicznego, ze szczególnym uwzględnieniem formy zdalnej w sposób zapobiegający szerzeniu się zakażenia wirusem SARS-CoV-2 i z zachowaniem należytych środków ostrożności oraz pod warunkiem zachowania możliwości identyfikacji osoby, której kwalifikacje się sprawdza i zabezpieczenia przebiegu egzaminu przed ingerencją osób trzecich.

5. Część praktyczną egzaminu przeprowadza się w sposób zapobiegający szerzeniu się zakażenia wirusem SARS-CoV-2 i z zachowaniem należytych środków ostrożności.

6. Do sposobu i trybu sprawdzenia kwalifikacji osób obsługujących urządzenia techniczne w okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, stosuje się przepisy wydane na podstawie art. 23 ust. 5, z uwzględnieniem zasad określonych w ust. 2-5.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2020 r. poz. 140, 285 i 568) w art. 26c:

1) w ust. 1 po wyrazach „od dnia dokonania ostatniej legalizacji” dodaje się wyrazy „albo przeprowadzenia oceny zgodności”;

2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Odroczenie terminu dokonania legalizacji ponownej i zezwolenie na dalsze użytkowanie na warunkach określonych w ust. 1 następuje w drodze decyzji administracyjnej, a za czynności wydania takiej decyzji nie pobiera się opłaty.”.

3) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się do przyrządów pomiarowych, wykorzystywanych w procesie eksploatacji zbiorników naziemnych i podziemnych oraz stanowisk nalewczych, które zostały określone na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186, z późn. zm.⁷⁾), z tym że:

- 1) odroczenie terminu dokonania legalizacji ponownej może wynosić 12 miesięcy;
- 2) wnioskodawca dołącza dodatkowo do wniosku, o którym mowa w ust. 2, informację o dokonanym przed upływem terminu do dokonania legalizacji ponownej przeglądzie stanu technicznego przyrządu pomiarowego i oświadczenie, że ten przegląd potwierdza sprawność przyrządu pomiarowego.

5. W przypadku przyrządów pomiarowych, o których mowa w ust. 4, których termin zgłoszenia do legalizacji ponownej upływa między dniem 1 marca 2020 r., a dniem 1 czerwca 2020 r. dopuszcza się wykonanie przeglądu stanu technicznego przyrządu pomiarowego oraz złożenie oświadczenia w terminie do dnia 1 czerwca 2020 r.”.

Art. 22. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293 i 471) wprowadza się następujące zmiany:

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1309, 1524, 1696, 1712, 1815, 2166 i 2170 oraz z 2020 r. poz. 148 i 471.

- 1) po art. 8b w rozdziale 1 dodaje się art. 8c i art. 8d w brzmieniu:

„Art. 8c. Wnioski lub uwagi dotyczące studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, projektu tego studium, miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, projektu tego planu, projektu uchwały ustalającej zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, projektu audytu krajobrazowego, ramowego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego związku metropolitalnego, projektu tego studium albo planu zagospodarowania przestrzennego województwa mogą być wnoszone w formie papierowej lub elektronicznej, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w szczególności poczty elektronicznej lub formularzy zamieszczonych przez organ w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, a także w innych formach jeżeli inne formy złożenia wniosków lub uwag określi organ. Wnoszący uwagi lub wnioski podaje swoje imię i nazwisko albo nazwę oraz adres zamieszkania albo siedziby.

Art. 8d. 1. Organ przygotowujący projekt dokumentu może prowadzić dyskusję publiczną również za pomocą środków porozumiewania się na odległość, zapewniających jednoczesną transmisję wizji i dźwięku.

2. W trakcie dyskusji publicznej prowadzonej za pomocą środków porozumiewania się na odległość, zapewniających jednoczesną transmisję wizji i dźwięku, umożliwia się zadawanie pytań i składanie uwag w postaci elektronicznej.”;

- 2) w art. 11:

- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ogłasza w prasie miejscowej, przez obwieszczenie oraz udostępnienie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, a także w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości, o podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzania studium, określając formę, miejsce i termin składania wniosków dotyczących studium, nie krótszy jednak niż 21 dni od dnia ogłoszenia;”;

- b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) ogłasza, w sposób określony w pkt 1, o wyłożeniu projektu studium do publicznego wglądu na okres co najmniej 7 dni przed dniem wyłożenia i

wykłada ten projekt do publicznego wglądu, także poprzez jego udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, na okres co najmniej 21 dni oraz organizuje w tym czasie co najmniej jedną dyskusję publiczną nad przyjętymi w tym projekcie studium rozwiązaniami;”;

3) w art. 17:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ogłasza w prasie miejscowej, przez obwieszczenie oraz udostępnienie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, a także w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości, o podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu, określając formę, miejsce i termin składania wniosków do planu, nie krótszy niż 21 dni od dnia ogłoszenia;”;

b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) wprowadza zmiany wynikające z uzyskanych opinii i dokonanych uzgodnień oraz ogłasza, w sposób określony w pkt 1, o wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu na co najmniej 7 dni przed dniem wyłożenia i wykłada ten projekt wraz z prognozą oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu, także poprzez jego udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, na okres co najmniej 21 dni oraz organizuje w tym czasie co najmniej jedną dyskusję publiczną nad przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami;”;

4) w art. 18:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Uwagi do projektu planu należy wnieść w terminie wyznaczonym w ogłoszeniu, o którym mowa w art. 17 pkt 11.”;

b) skreśla się ust. 3;

5) w art. 37b w ust. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) podaje do publicznej wiadomości, w tym poprzez udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, informację o podjęciu przez radę gminy uchwały, o której mowa w ust. 1;”;

b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

- „8) ogłasza w prasie lokalnej, przez obwieszczenie oraz udostępnienie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, a także w sposób zwyczajowo przyjęty na danym terenie o wyłożeniu projektu uchwały, o której mowa w art. 37a ust. 1, do publicznego wglądu na co najmniej 7 dni przed terminem wyłożenia i wykląda ten projekt do publicznego wglądu, także poprzez jego udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, na okres co najmniej 21 dni; w czasie wyłożenia i przez okres 14 dni po zakończeniu okresu wyłożenia zbiera uwagi do tego projektu.”;
- 6) w art. 38b w ust. 2:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) informuje w drodze obwieszczenia oraz udostępnienia informacji w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, o przystąpieniu do sporządzania projektu audytu krajobrazowego;”,
- b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) ogłasza w prasie regionalnej, przez obwieszczenia w urzędzie marszałkowskim oraz udostępnienie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, o wyłożeniu projektu do publicznego wglądu na co najmniej 7 dni przed dniem wyłożenia i wykląda ten projekt do publicznego wglądu, także poprzez jego udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, na okres co najmniej 30 dni;”;
- 7) w art. 41 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) ogłasza w prasie ogólnopolskiej, przez obwieszczenie w urzędach gmin, starostwach powiatowych, urzędzie marszałkowskim i urzędzie wojewódzkim oraz udostępnienie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, o podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu, określając formę, miejsce i termin składania wniosków dotyczących planu, nie krótszy niż 3 miesiące od dnia ogłoszenia;”.

Art. 23. W ustawie z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U z 2020 r. poz. 23 i 374) w art. 32 w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Do dochodów, które jednostka samorządu terytorialnego może uzyskać, zalicza się także skutki finansowe wynikające z zastosowania, przewidzianych w przepisach prawa podatkowego, ulg podatkowych oraz ulg w spłacie zobowiązań podatkowych w postaci umorzenia w całości lub w części zaległości podatkowych.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1843) w art. 40 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zamawiający wszczyna postępowanie w trybie przetargu nieograniczonego, zamieszczając ogłoszenie o zamówieniu na stronie internetowej.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1000, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) wydanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu na wnioski właściciela lub użytkownika wieczystego terenu, którego wniosek dotyczy;”;

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dokonanie innej niż wydanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu czynności urzędowej, wydanie zaświadczenia oraz zezwolenia, w sprawach budownictwa mieszkaniowego;”;

2) w załączniku do ustawy w części I w kolumnie 3 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„598 zł”.

Art. 26. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2019 r. poz. 1554, 1724 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 284) uchyla się art. 31.

Art. 27. W ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 118 i 1649) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Jeżeli strony transakcji handlowej, z wyłączeniem podmiotu publicznego będącego podmiotem leczniczym, przewidziały w umowie termin zapłaty dłuższy niż 30 dni, wierzyciel, który nie jest dużym przedsiębiorcą, może żądać odsetek ustawowych po upływie 30 dni, liczonych od dnia spełnienia swojego świadczenia i doręczenia

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. 1495, 1556, 1751 i 2294 oraz z 2020 r. poz. 424 i 471.

dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, do dnia zapłaty, ale nie dłużej niż do dnia wymagalności świadczenia pieniężnego.”.

Art. 28. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2020 r. poz. 261, 284, 568 i 695) po art. 184d dodaje się art. 184e w brzmieniu:

„Art. 184e. 1. Certyfikat wydany na podstawie art. 139 ust. 2, którego ważność upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, zachowuje ważność, jednak nie dłużej niż do dnia upływu 60 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

2. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, a także w okresie 90 dni od dnia odwołania tych stanów, bieg terminu określonego w art. 136 ust. 3 pkt 4 ulega zawieszeniu na ten okres.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 191 i 284) w art. 19 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Z dniem wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej inwestor uzyskuje prawo do dysponowania nieruchomościami, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 7 i 8, na cele budowlane niezbędne do realizacji i eksploatacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.”.

Art. 30. W ustawie z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1398 oraz z 2019 r. poz. 730, 1696 i 2020) w art. 6 po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Spotkania i debaty mogą być przeprowadzane również za pomocą środków porozumiewania się na odległość, zapewniających jednoczesną transmisję wizji i dźwięku.

3b. Ankiety i wywiady mogą być przeprowadzane również za pomocą środków porozumiewania się na odległość.”.

Art. 31. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019 r. poz. 544) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 51 po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Na wniosek jednostki oceniającej zgodność Dyrektor Centrum może odroczyć lub rozłożyć na raty opłaty, o których mowa w ust. 7.”;

2) w art. 53 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Fundusz podstawowy może zostać zmniejszony o stratę netto Centrum.”.

Art. 32. W ustawie z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1124, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 60 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „31 grudnia 2020 r.” zastępuje się wyrazami „30 czerwca 2021 r.”;

2) w art. 78 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Operator może pomniejszyć liczbę planowanych punktów, o której mowa w ust. 2, o liczbę punktów tankowania sprężonego gazu ziemnego (CNG) zlokalizowanych na obszarze gminy w dniu wejścia ustawy w życie.”.

Art. 33. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 poz. 1292 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 424) w art. 51 wprowadza się następujące zmiany:

1) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Za zgodą przedsiębiorcy kontrola lub poszczególne czynności kontrolne mogą być przeprowadzone w sposób zdalny za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2188, z 2019 r. poz. 1051, 1495 i 2005 oraz z 2020 r. poz. 695) lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344), jeżeli może to usprawnić prowadzenie kontroli lub przemawia za tym charakter prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej.”;

2) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dokumenty oraz informacje zebrane w toku czynności wykonywanych przez organ kontroli z naruszeniem przepisów ust. 2-3a nie stanowią dowodu w postępowaniu kontrolnym.”.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1495, 1527 i 1716 oraz z 2020 r. 284 i 568.

Art. 34. W ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1162 oraz z 2019 poz. 1495) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nowa inwestycja:

- a) inwestycja w rzeczowe aktywa trwałe lub wartości niematerialne i prawne związane z założeniem nowego zakładu, zwiększeniem zdolności produkcyjnej istniejącego zakładu, dywersyfikacją produkcji zakładu poprzez wprowadzenie produktów uprzednio nieprodukowanych w zakładzie lub zasadniczą zmianą dotyczącą procesu produkcyjnego istniejącego zakładu, lub
- b) nabycie aktywów należących do zakładu, który został zamknięty lub zostałyby zamknięty, gdyby zakup nie nastąpił, przy czym aktywa nabywane są przez przedsiębiorcę niezwiązanego ze sprzedawcą i wyklucza się samo nabycie akcji lub udziałów przedsiębiorstwa”;

2) w art. 13 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli w dniu wydania decyzji o wsparciu powierzchnia terenu, na którym ma być zlokalizowana nowa inwestycja, jest położona co najmniej w 51% w granicach specjalnej strefy ekonomicznej w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych, decyzję o wsparciu nowej inwestycji wydaje się na okres 15 lat.”;

3) w art. 15:

a) wprowadzenie do wyliczenia oznacza się jako ust. 1,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) terminu zakończenia realizacji nowej inwestycji, po upływie którego koszty nowej inwestycji poniesione przez przedsiębiorcę nie mogą być uznane jako koszty kwalifikowane, z wyłączeniem dwuletnich kosztów pracy, kosztów związanych z najmem lub dzierżawą gruntów, budynków i budowli oraz leasingu finansowego, które mogą być kwalifikowane po terminie zakończenia inwestycji”;

c) po ust. 1 dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadku podlegania obowiązkowi notyfikacji Komisji Europejskiej, decyzja o wsparciu wskazuje, że przedsiębiorca nie jest uprawniony do korzystania z pomocy do czasu podjęcia przez Komisję Europejską decyzji zezwalającej na taką pomoc.”;

Art. 35. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, 567, 568 i 695) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 dodaje się ust. 3-10 w brzmieniu:

„3. Wykonywanie pracy zdalnej może zostać polecone, jeżeli pracownik ma umiejętności i możliwości techniczne oraz lokalowe do wykonywania takiej pracy i pozwala na to rodzaj pracy. W szczególności praca zdalna może być wykonywana przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość lub dotyczyć wykonywania części wytwórczych lub usług materialnych.

4. Środki pracy i materiały do pracy potrzebne do wykonywania pracy zdalnej oraz obsługę logistyczną pracy zdalnej zapewnia pracodawca.

5. Przy wykonywaniu pracy zdalnej pracownik może używać środków pracy niezapewnionych przez pracodawcę pod warunkiem, że umożliwia to poszanowanie i ochronę informacji poufnych i innych tajemnic prawnie chronionych, w tym tajemnicy przedsiębiorstwa lub danych osobowych, a także informacji, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę.

6. Na wniosek pracownika, z tytułu używania przez pracownika do wykonywania pracy zdalnej środków pracy niezapewnionych przez pracodawcę, pracodawca może wypłacać pracownikowi ekwiwalent pieniężny w wysokości 100 zł miesięcznie.

7. Na polecenie pracodawcy, pracownik wykonujący pracę zdalną ma obowiązek prowadzić ewidencję wykonanych czynności, uwzględniającą w szczególności opis tych czynności, a także datę oraz czas ich wykonania.

8. Pracownik sporządza ewidencję wykonywanych czynności w formie i z częstotliwością określoną w poleceniu, o którym mowa w ust. 7.

9. Pracodawca może w każdym czasie cofnąć polecenie wykonywania pracy zdalnej.

10. Pracodawca odpowiada za bezpieczeństwo i higienę pracy zdalnej oraz za wypadki przy tej pracy tylko w zakresie związanym z zapewnionymi przez siebie środkami pracy lub materiałami do pracy.”;

2) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii wójt, burmistrz, prezydent miasta, w tym prezydent miasta na prawach powiatu, może polecić:

- 1) pracownikowi podległego mu urzędu, tymczasowe przeniesienie,
- 2) kierownikowi podległej jednostki organizacyjnej, tymczasowe przeniesienie pracownika tej jednostki

– do wykonywania innej pracy, niż określona w umowie o pracę, zgodnej z jego kwalifikacjami, w innej jednostce, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1282), w tej samej lub innej miejscowości, na czas określony do – 3 miesięcy. W okresie tym przysługuje pracownikowi wynagrodzenie stosowne do wykonywanej pracy, lecz nie niższe od dotychczasowego. Przeniesienie ma na celu zapewnienie sprawnej realizacji zadań jednostki, do której przenoszony jest pracownik.

2. Przeniesienie pracownika, o którym mowa w ust. 1, nie powoduje rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą dotychczasowym.

3. Przeniesienia pracownika do pracy w innej jednostce nie można dokonać bez zgody pracownika – w przypadku kobiety w ciąży lub osoby będącej jedynym opiekunem dziecka w wieku do lat piętnastu.”;

- 3) art. 12b otrzymuje brzmienie:

„Art. 12b. 1. Jeżeli do utrzymania ciągłości działania istotnych usług, w szczególności w zakresie telekomunikacji, łączności publicznej, transportu, świadczeń zdrowotnych, energetyki, handlu, gospodarki wodnej lub kanalizacyjnej, oczyszczania ścieków, porządku publicznego, obronności, niezbędne jest projektowanie, budowa, przebudowa, zmiana sposobu użytkowania, remont, utrzymanie lub rozbiórka obiektów budowlanych, art. 12 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku robót budowlanych, o których mowa w ust. 1, w informacji, o której mowa w art. 12 ust. 2 i 3, zawiera się ponadto:

- 1) uzasadnienie okoliczności, iż roboty te są niezbędne do utrzymania ciągłości istotnych usług;
- 2) oświadczenie inwestora o prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, o którym mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.

3. W przypadku niemożności złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, z powodu braku zgody właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości na wykonanie robót budowlanych, o których mowa w ust. 1, lub w sytuacji braku możliwości kontaktu z właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub zarządcą nieruchomości organ administracji architektoniczno-budowlanej, może ograniczyć, w drodze decyzji podlegającej natychmiastowemu wykonaniu, sposób korzystania z nieruchomości przez udzielenie zezwolenia na wykonanie tych robót oraz na zajęcie nieruchomości w celu ich wykonania.

4. Na inwestorze występującym o zezwolenie, o którym mowa w ust. 3, ciąży obowiązek przywrócenia nieruchomości do stanu poprzedniego, niezwłocznie po wykonaniu robót budowlanych. Jeżeli przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego jest niemożliwe albo powoduje nadmierne trudności lub koszty, stosuje się odpowiednio art. 128 ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2020 r. poz. 65, 284 i 471). Jeżeli wykonanie robót budowlanych uniemożliwiło dalsze prawidłowe korzystanie z nieruchomości w sposób dotychczasowy albo w sposób zgodny z jej dotychczasowym przeznaczeniem stosuje się odpowiednio art. 124 ust. 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.”;

4) po art. 14h dodaje się art. 14i-14o w brzmieniu:

„Art. 14i. 1. Krajowa Izba Odwoławcza, zwana dalej „Izbą”, w okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii w związku z COVID-19, i przez 15 dni od dnia odwołania stanu, który obowiązywał jako ostatni, rozpoznaje odwołania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, z uwzględnieniem ust. 2 i art. 14j-14o.

2. Izba rozpoznaje odwołanie na posiedzeniu niejawnym bez udziału stron i uczestników postępowania odwoławczego, w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy.

Art. 14j. 1. Wykonawca zgłaszający przystąpienie do postępowania odwoławczego wraz z przystąpieniem składa Izbie oraz stronom stanowisko w sprawie w formie elektronicznej lub pisemnej wraz z dowodami na jego poparcie. Brak przedstawienia stanowiska w zgłoszeniu przystąpienia i dowodów nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

2. Do zgłoszenia przystąpienia wykonawca załącza potwierdzenie przesłania kopii przystąpienia zamawiającemu oraz wykonawcy wnoszącemu odwołanie, oraz dokumenty potwierdzające umocowanie do reprezentacji.

3. Brak załączenia do zgłoszenia przystąpienia potwierdzenia i dokumentów, o których mowa w ust. 2, stanowi podstawę do stwierdzenia braku skuteczności zgłoszenia przystąpienia bez wezwania do ich uzupełnienia.

4. Zamawiający lub odwołujący może zgłosić w formie elektronicznej lub pisemnej opozycję przeciw przystąpieniu innego wykonawcy w terminie 3 dni od dnia otrzymania kopii zgłoszenia przystąpienia przesyłając ją Prezesowi Izby, wraz z uzasadnieniem stanowiska.

5. Izba uwzględnia opozycję, jeżeli zgłaszający opozycję uprawdopodobni, że wykonawca nie ma interesu w uzyskaniu rozstrzygnięcia na korzyść strony, do której przystąpił. W przeciwnym razie Izba oddala opozycję.

6. Postanowienie o uwzględnieniu albo oddaleniu opozycji Izba zawiera w orzeczeniu kończącym postępowanie. Na postanowienie o uwzględnieniu albo oddaleniu opozycji nie przysługuje skarga.

Art. 14k. 1. Zamawiający wnosi odpowiedź na odwołanie w formie elektronicznej lub pisemnej wraz z dokumentami potwierdzającymi umocowanie do reprezentacji zamawiającego w terminie 2 dni od upływu terminu, o którym mowa w art. 185 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych.

2. Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie ustosunkowuje się do treści odwołania, wskazuje twierdzenia i dowody na uzasadnienie swojego stanowiska lub w celu odparcia wniosków i twierdzeń powołanych w odwołaniu.

3. Kopię odpowiedzi na odwołanie wraz z załącznikami zamawiający przesyła odwołującemu oraz wykonawcom zgłaszającym przystąpienie do postępowania odwoławczego w terminie określonym w ust. 1.

4. Do odpowiedzi na odwołanie dołącza się dowód przesłania kopii odpowiedzi na odwołanie odwołującemu oraz wykonawcom zgłaszającym przystąpienie do postępowania odwoławczego.

5. Brak wniesienia odpowiedzi na odwołanie w terminie lub brak załączenia dokumentów potwierdzających umocowanie do reprezentacji zamawiającego lub brak dowodu przesłania kopii odpowiedzi na odwołanie odwołującemu oraz wykonawcom zgłaszającym przystąpienie do postępowania odwoławczego, stanowi podstawę do

stwierdzenia braku wniesienia odpowiedzi na odwołanie. Brak wniesienia odpowiedzi na odwołanie nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

6. Sprzeciw wnosi się w formie elektronicznej lub pisemnej.

Art. 14l. 1. Strony i uczestnicy postępowania odwoławczego są obowiązani wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Dowody składane są jedynie przy odwołaniu, odpowiedzi na odwołanie oraz zgłoszeniu przystąpienia do postępowania odwoławczego.

2. Dowodami są w szczególności dokumenty oraz opinie biegłych.

3. Skład orzekający może dopuścić z urzędu lub na wniosek przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego. Uzupełnienie takiej opinii może nastąpić wyłącznie w drodze pisemnej uzupełniającej opinii biegłego.

Art. 14m. 1. Wydając wyrok, Izba bierze za podstawę stan rzeczy ustalony w toku postępowania na podstawie dokumentów i dowodów złożonych przez strony i uczestników postępowania.

2. Odwołujący może cofnąć odwołanie do czasu ogłoszenia orzeczenia, w takim przypadku Izba umarza postępowanie odwoławcze. Jeżeli cofnięcie nastąpiło przed upływem 10 dni od dnia wniesienia odwołania, odwołującemu zwraca się 90% wpisu.

3. Zamawiający ponosi koszty postępowania, jeżeli uwzględnił w całości zarzuty przedstawione w odwołaniu po upływie terminu określonego w art. 14k ust. 1.

4. Koszty znosi się wzajemnie, jeżeli zamawiający uwzględnił w całości lub części zarzuty przedstawione w odwołaniu w terminie określonym w art. 14k ust. 1.

Art. 14n. 1. Ogłoszenie orzeczenia następuje przez umieszczenie sentencji orzeczenia na stronie internetowej Izby w dniu jego wydania.

2. W dniu ogłoszenia orzeczenia przekazuje się stronom i uczestnikom postępowania odwoławczego lub ich pełnomocnikom informację o wydaniu orzeczenia za pomocą poczty elektronicznej.

3. Odpisy orzeczeń wraz z uzasadnieniem przesyłane są stronom i uczestnikom postępowania odwoławczego niezwłocznie po sporządzeniu uzasadnienia.

Art. 14o. 1. Do postępowania odwoławczego nie stosuje się przepisów art. 185 ust. 4, art. 186 ust. 1, 5 i 6 pkt 2, art. 187 ust. 8, art. 189 ust. 3-8, art. 190 ust. 1 i 3, art. 191 ust. 1-3 oraz art. 196 ust. 1, 2 i 5 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych.

2. Do postępowania odwoławczego odpowiednio stosuje się przepisy wydane na podstawie art. 198 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych.”;

5) w art. 15g:

a) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Przez spadek obrotów gospodarczych rozumie się spadek sprzedaży towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym:

- 1) nie mniej niż o 15%, obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 31 grudnia 2019 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust.1, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego, lub
- 2) nie mniej niż o 25% obliczony jako stosunek obrotów z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 31 grudnia 2019 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w porównaniu do obrotów z miesiąca poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.”,

b) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy, z zastrzeżeniem ust. 11¹, ustala się w porozumieniu. Porozumienie zawiera pracodawca oraz:

- 1) organizacje związkowe reprezentatywne w rozumieniu art. 253 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 263), z których każda zrzesza co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy, albo
- 2) organizacje związkowe reprezentatywne w rozumieniu art. 253 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych – jeżeli u

- pracodawcy nie działają reprezentatywne zakładowe organizacje związkowe zrzeszające co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy, albo
- 3) zakładowa organizacja związkowa – jeżeli u pracodawcy działa jedna organizacja związkowa, albo
 - 4) przedstawiciele pracowników, wyłonieni w trybie przyjętym u danego pracodawcy – jeżeli u pracodawcy nie działa zakładowa organizacja związkowa; w przypadku trudności w przeprowadzeniu wyborów przedstawicieli pracowników z powodu COVID-19, w szczególności wywołanych nieobecnością pracowników, trwającym przestojem lub wykonywaniem przez część pracowników pracy zdalnej, porozumienie to może być zawarte z przedstawicielami pracowników wybranymi przez pracowników uprzednio dla innych celów przewidzianych w przepisach prawa pracy.”,
- c) po ust. 11 dodaje się ust. 11¹ w brzmieniu:
- „11¹. Warunki i tryb wykonywania pracy w okresie obniżonego wymiaru czasu pracy pracownika maksymalnie o 10%, pracodawca ustala w oświadczeniu, podanym do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w zakładzie pracy.”,
- d) ust. 12 i 13 otrzymują brzmienie:
- „12. Pracodawca przekazuje kopię porozumienia, o którym mowa w ust. 11 lub oświadczenia, o którym mowa w ust. 11¹, właściwemu okręgowemu inspektorowi pracy w terminie 5 dni roboczych od dnia zawarcia porozumienia lub wydania oświadczenia. W przypadku gdy pracownicy zatrudnieni u pracodawcy byli objęci ponadzakładowym układem zbiorowym pracy, okręgowy inspektor pracy przekazuje informacje o porozumieniu lub oświadczeniu do rejestru ponadzakładowych układów pracy.
13. W zakresie i przez czas określony w porozumieniu, o którym mowa w ust. 11 lub oświadczeniu, o którym mowa w ust. 11¹ nie stosuje się warunków wynikających z układu ponadzakładowego oraz z układu zakładowego warunków umów o pracę i innych aktów stanowiących podstawę nawiązania stosunku pracy.”,
- e) po ust. 14 dodaje się ust. 14¹ w brzmieniu:
- „14¹. W oświadczeniu, o którym mowa w ust. 11¹, pracodawca określa co najmniej:
- 1) grupy zawodowe objęte obniżonym wymiarem czasu pracy;

- 2) obniżony wymiar czasu pracy obowiązujący pracowników;
 - 3) okres, przez jaki obowiązują rozwiązania dotyczące obniżonego wymiaru czasu pracy.”;
- 6) po art. 15g dodaje się art. 15ga-15gm w brzmieniu:

„Art. 15ga. 1. Pracodawca, o którym mowa w art. 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, u którego wystąpił spadek przychodów ze sprzedaży towarów lub usług w następstwie wystąpienia COVID-19 i w związku z tym wystąpił istotny wzrost obciążenia funduszu wynagrodzeń, może:

- 1) obniżyć wymiar czasu pracy pracownika, o którym mowa w art. 15g ust. 4, maksymalnie o 20%, nie więcej niż do 0,5 etatu, z zastrzeżeniem, że wynagrodzenie nie może być niższe niż minimalne wynagrodzenie za pracę ustalane na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy pracownika przed jego obniżeniem;
- 2) objąć pracownika przestojem ekonomicznym, z zastrzeżeniem, że pracownikowi objętemu przestojem ekonomicznym pracodawca wypłaca wynagrodzenie obniżone nie więcej niż o 50%, nie niższe jednak niż w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy.

2. Przez istotny wzrost obciążenia funduszu wynagrodzeń rozumie się zwiększenie ilorazu kosztów wynagrodzeń pracowników, z uwzględnieniem składek na ubezpieczenia społeczne pracowników finansowanych przez pracodawcę i przychodów ze sprzedaży towarów lub usług z tego samego miesiąca kalendarzowego dowolnie wskazanego przez przedsiębiorcę i przypadającego od dnia 1 marca 2020 r. do dnia poprzedzającego skorzystanie przez pracodawcę z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, nie mniej niż o 5% w porównaniu do takiego ilorazu z miesiąca poprzedzającego (miesiąc bazowy); za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

3. Do kosztu wynagrodzeń pracowników, o którym mowa w ust. 2, nie zalicza się:

- 1) kosztów wynagrodzeń pracowników, z którymi rozwiązano umowę o pracę;
- 2) kosztów wynagrodzeń pracowników, którym obniżono wynagrodzenie w trybie art. 15g ust. 8, w wysokości odpowiadającej wysokości tego obniżenia.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli iloraz kosztów wynagrodzeń pracowników, z uwzględnieniem składek na ubezpieczenia społeczne pracowników finansowanych przez pracodawcę, i przychodów ze sprzedaży towarów lub usług w miesiącu, w którym wystąpił istotny wzrost obciążenia funduszu wynagrodzeń, w rozumieniu ust. 2, wynosi mniej niż 0,3.

5. Obniżenie czasu pracy albo objęcie pracownika przestojem ekonomicznym, o których mowa w ust. 1, ma zastosowanie w okresie do 6 miesięcy od miesiąca, w którym iloraz, o którym mowa w ust. 2, uległ zmniejszeniu do poziomu mniejszego niż 105% ilorazu z miesiąca bazowego, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, chyba że pracodawca wcześniej przywróci czas pracy obowiązujący przed jego obniżeniem lub zakończy przestój ekonomiczny pracownika, który był nim objęty.

6. Warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy ustala się w porozumieniu. Przepisy art. 15g ust. 11-15 stosuje się odpowiednio.

7. Obniżenie czasu pracy albo objęcie pracownika przestojem ekonomicznym, o których mowa w ust. 1, nie wyklucza możliwości złożenia wniosku o dofinansowanie, o którym mowa w art. 15g, jeżeli spełnione są przesłanki, o których mowa w tym przepisie.

Art. 15gb. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19:

- 1) pracodawca może udzielić pracownikowi, w terminie przez siebie wskazanym, bez uzyskania zgody pracownika i z pominięciem planu urlopów, urlopu wypoczynkowego niewykorzystanego przez pracownika w poprzednich latach kalendarzowych, w wymiarze do 30 dni urlopu;
- 2) pracodawca może udzielić pracownikowi, w terminie przez siebie wskazanym, bez uzyskania zgody pracownika i z pominięciem planu urlopów, jednego pełnego dnia urlopu wypoczynkowego na każde dwa dni prawa do urlopu wypoczynkowego nabytego przez pracownika w bieżącym roku kalendarzowym; nie dotyczy to części urlopu wypoczynkowego udzielanego zgodnie z art. 167² ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.”.

Art. 15gc. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, pracodawca w rozumieniu art. 3 ustawy z

dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy może rozwiązać z pracownikiem umowę o pracę za wypowiedzeniem w trybie i na zasadach przewidzianych w art. 15gd-15gh.

Art. 15gd. 1. Przy podejmowaniu decyzji o rozwiązaniu z pracownikiem umowy o pracę za wypowiedzeniem pracodawca uwzględnia fakt posiadania przez pracownika źródła utrzymania innego niż stosunek pracy łączący go z pracodawcą lub fakt posiadania przez niego uprawnień do tego źródła, w tym:

- 1) ustalone prawo do emerytury lub renty lub spełnianie warunków do uzyskania emerytury;
- 2) uzyskiwanie świadczeń ze środków ubezpieczenia społecznego równoważnych świadczeniom emerytalnym lub rentowym;
- 3) uzyskiwanie przychodów z innej działalności zarobkowej, z tytułu odpłatnego pełnienia funkcji lub z praw majątkowych.

2. Ustaleń w zakresie, o którym mowa w ust. 1, pracodawca dokonuje w oparciu o posiadane informacje lub o oświadczenie pracownika składane na wniosek pracodawcy. W tym zakresie pracodawca jest upoważniony do przetwarzania danych osobowych.

3. Przepisy art. 15gb-15gf nie naruszają przepisów przewidujących szczególną ochronę trwałości stosunku pracy.

Art. 15ge. 1. Oświadczenie woli pracodawcy o rozwiązaniu z pracownikiem umowy o pracę za wypowiedzeniem powinno być złożone w formie pisemnej lub drogą elektroniczną, z wykorzystaniem adresu poczty elektronicznej pracownika. W przypadku złożenia oświadczenia woli drogą elektroniczną przepisu art. 30 § 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy nie stosuje się.

2. W oświadczeniu woli, o którym mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, pracodawca może wskazać adres poczty elektronicznej dla celu otrzymania od pracownika sprzeciwu, o którym mowa w art. 15gf ust. 1.

3. Oświadczenie woli, o którym mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, uważa się za złożone z chwilą, gdy doszło ono do pracownika w taki sposób, że mógł on zapoznać się z jego treścią, lub z chwilą wprowadzenia go do środka komunikacji elektronicznej w taki sposób, że pracownik mógł zapoznać się z jego treścią.

4. Zawiadomienie, o którym mowa w art. 38 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, może zostać dokonane także drogą elektroniczną, z wykorzystaniem adresu poczty elektronicznej reprezentującej pracownika zakładowej organizacji związkowej lub adresów poczty elektronicznej członków jej zarządu lub osób

upoważnionych do jej reprezentowania wobec pracodawcy. Przepisów art. 38 § 2 i 5 tej ustawy nie stosuje się.

Art. 15gf. 1. W terminie 7 dni od dnia złożenia przez pracodawcę oświadczenia woli o rozwiązaniu z pracownikiem umowy o pracę za wypowiedzeniem, pracownik ten może, w formie pisemnej lub drogą elektroniczną, z wykorzystaniem adresu poczty elektronicznej pracodawcy, o którym mowa w art. 15ge ust. 2, złożyć sprzeciw, powołując się na nieistnienie okoliczności, o których mowa w art. 15gd ust. 1.

2. W terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w art. 38 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, z uwzględnieniem przepisu art. 15ge ust. 4 zdanie pierwsze, swoje stanowisko w sprawie może wyrazić reprezentująca pracownika zakładowa organizacja związkowa.

3. Pracodawca rozpatruje sprzeciw, o którym mowa w ust. 1, oraz stanowisko, o którym mowa w ust. 2, i w terminie 3 dni od dnia otrzymania każdego z nich udziela odpowiednio pracownikowi oraz reprezentującej go zakładowej organizacji związkowej odpowiedzi w formie pisemnej lub drogą elektroniczną, z wykorzystaniem adresów poczty elektronicznej.

4. Złożenie sprzeciwu, o którym mowa w ust. 1, nie wstrzymuje biegu wypowiedzenia.

5. Odwołanie od wypowiedzenia umowy o pracę wnosi się do sądu pracy w ciągu 21 dni od dnia złożenia przez pracodawcę oświadczenia woli o rozwiązaniu z pracownikiem umowy o pracę za wypowiedzeniem. W przypadku złożenia przez pracownika sprzeciwu, o którym mowa w ust. 1, termin ten ulega przedłużeniu o okres od dnia następującego po dniu złożenia przez pracodawcę oświadczenia woli o rozwiązaniu z pracownikiem umowy o pracę za wypowiedzeniem do dnia, w którym pracownik otrzymał odpowiedź pracodawcy, o której mowa w ust. 3.

Art. 15gg. W zakresie określonym w art. 15gc-15gf nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

Art. 15gh. Przepisy art. 15gc-15gg stosuje się odpowiednio przy wypowiedzaniu przez pracodawcę warunków pracy i płacy pracownikowi na jego niekorzyść.

Art. 15gi. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, w przypadku wystąpienia u pracodawcy w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy spadku obrotów

gospodarczych, o którym mowa w art. 15g ust. 9, lub istotnego wzrostu obciążenia funduszem wynagrodzeń, o którym mowa w art. 15ga ust. 2, zawiesza się stosowanie postanowień porozumień zbiorowych, w szczególności układów zbiorowych pracy, o których mowa w art. 9 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, a także innych porozumień, regulaminów lub umów w zakresie gwarancji ochrony stosunku pracy, ochrony przed rozwiązaniem stosunku pracy lub jego zmianą, programów dobrowolnych odejść i innych ustaleń w tym zakresie.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do porozumień, o których mowa w art. 15g ust. 11.

Art. 15gj. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, w przypadku wystąpienia u pracodawcy w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy spadku obrotów gospodarczych, o którym mowa w art. 15g ust. 9, lub istotnego wzrostu obciążenia funduszem wynagrodzeń, o którym mowa w art. 15ga ust. 2, ogranicza się wysokość odpraw, odszkodowań oraz świadczeń o podobnym charakterze, przewidzianych do wypłaty na wypadek ustania stosunku pracy, do kwoty nieprzekraczającej 10-krotności minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku wypowiedzenia albo rozwiązania umowy agencyjnej, umowy zlecenia, innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, umowy o dzieło albo w związku z ustaniem odpłatnego pełnienia funkcji.

Art. 15gk. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, w przypadku wystąpienia u pracodawcy w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, spadku obrotów gospodarczych, o którym mowa w art. 15g ust. 9, lub istotnego wzrostu obciążenia funduszem wynagrodzeń, o którym mowa w art. 15ga ust. 2:

- 1) zawiesza się obowiązki:
 - a) tworzenia zakładowych funduszy świadczeń socjalnych,
 - b) dokonywania odpisów i zwiększeń na rzecz tych funduszy,
 - c) wypłaty świadczeń urlopowych

– o których mowa w ustawie z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1352 i 1907 oraz z 2020 r. poz. 278);

- 2) pracodawca może zawiesić funkcjonowanie innych funduszy lub wykonanie zobowiązań o charakterze socjalno-bytowym, przewidzianych w szczególności w układach zbiorowych pracy i regulaminach, z wyłączeniem warunków umów o pracę i innych aktów stanowiących podstawę nawiązania stosunku pracy.

2. Środki zgromadzone na funduszach, o których mowa w pkt 1 lit. a oraz w pkt 2, oraz środki przewidziane na wypłaty świadczeń urlopowych, o których mowa w pkt 1 lit. c, pracodawca może przeznaczyć na cele związane z utrzymaniem w zatrudnieniu pracowników.

Art. 15gl. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, strony umowy o zakazie konkurencji obowiązującym po ustaniu:

- 1) stosunku pracy,
- 2) umowy agencyjnej,
- 3) umowy zlecenia,
- 4) innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo
- 5) umowy o dzieło

– na rzecz których ustanowiono zakaz działalności konkurencyjnej, mogą ją wypowiedzieć z zachowaniem terminu 7 dni.

Art. 15gm. 1. Podmioty, o których mowa w art. 15g ust. 1, u których wystąpił spadek obrotów gospodarczych w rozumieniu art. 15g ust. 9, w następstwie wystąpienia COVID-19, mogą zwrócić się z wnioskiem o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o wypłatę ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych świadczeń także na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników nieobjętych:

- 1) przestojem, o którym mowa w art. 81 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, oraz
- 2) przestojem ekonomicznym w następstwie wystąpienia COVID-19, o którym mowa w art. 15g ust. 1, oraz
- 3) obniżonym wymiarem czasu pracy w następstwie wystąpienia COVID-19, o którym mowa w art. 15g ust. 1

– na zasadach określonych w ust. 3.

2. Podmiotom, o których mowa w ust. 1, przysługują środki z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne pracowników należnych od pracodawcy na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych od przyznanych świadczeń, o których mowa w ust. 1.

3. Wynagrodzenia pracowników, o których mowa w ust. 1, są dofinansowywane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych do wysokości połowy tych wynagrodzeń, jednak nie więcej niż 40% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1. Dofinansowanie nie przysługuje do wynagrodzeń pracowników, których wynagrodzenie uzyskane w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek, o którym mowa w ust. 1, było wyższe niż 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku.

4. Do świadczeń, o których mowa w ust. 1, oraz środków, o których mowa w ust. 2, w tym także do wypłaty i rozliczania tych świadczeń i środków, stosuje się odpowiednio przepisy art. 15g ust. 3, 4, 16 oraz 18-20 niniejszej ustawy, a także art. 7–16 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy, z wyjątkiem art. 8 ust. 2 pkt 3 i ust. 3 pkt 8 oraz art. 13 pkt 2 tej ustawy, oraz przepisy wykonawcze do tej ustawy.”;

7) w art. 15j:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opłatę roczną z tytułu użytkowania wieczystego, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2020 r. poz. 65, 284 i 471) za 2020 r. wnosi się w terminie do dnia 31 stycznia 2021 r.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Opłatę, o której mowa w ust. 1 wnosi się w terminie do dnia 31 stycznia 2021 r. także w przypadku ustalenia wcześniejszego terminu zapłaty na podstawie

art. 71 ust. 4 zdanie trzecie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.”,

d) uchyla się ust. 4 i 5.

8) po art. 15j dodaje się art. 15ja-art. 15je w brzmieniu:

„Art. 15ja. Opłata roczna z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości należącej do zasobu nieruchomości Skarbu Państwa w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, wykorzystywanej do prowadzenia działalności gospodarczej, należna za 2020 r. od przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, organizacji pozarządowej w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, podmiotu, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie oraz państwowej osoby prawnej w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, u których wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19, podlega pomniejszeniu proporcjonalnie do liczby dni w tym roku, w których obowiązywał stan zagrożenia epidemicznego oraz stan epidemii z powodu COVID-19, pod warunkiem:

- 1) zgłoszenia wniesienia opłaty w pomniejszonej wysokości staroście lub prezydentowi miasta na prawach powiatu, wykonujących zadania z zakresu administracji rządowej, przed upływem terminu, o którym mowa w art. 15j ust. 1;
- 2) braku zaległości w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r.

Art. 15jb. Nie pobiera się czynszu najmu i dzierżawy oraz należności za użytkowanie przypadających Skarbowi Państwa za okres kolejnych trzech miesięcy w 2020 r. następujących po miesiącu, w którym dokonano zgłoszenia, o którym mowa w pkt 1, z tytułu umów najmu, dzierżawy lub użytkowania zawartych na okres co najmniej trzech miesięcy w odniesieniu do nieruchomości należącej do zasobu nieruchomości Skarbu Państwa w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, wykorzystywanej do prowadzenia działalności gospodarczej, od przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, organizacji pozarządowej w rozumieniu art. 3 ust. 2

ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, podmiotu, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie oraz państwowej osoby prawnej w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, u których wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19, pod warunkiem:

- 1) zgłoszenia wnoszenia należności z pominięciem należności za wskazany we wniosku okres kolejnych trzech miesięcy staroście lub prezydentowi miasta na prawach powiatu, wykonującym zadania z zakresu administracji rządowej, lub kierownikowi państwowej jednostki organizacyjnej, na rzecz której ustanowiono trwałe zarząd na podstawie art. 45 ust. 1 lub art. 60 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 2020 r. o gospodarce nieruchomościami, przed upływem terminu do ich wniesienia;
- 2) braku zaległości w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r.

Art. 15jc. 1. Przez spadek obrotów gospodarczych, o którym mowa w art. 15ja i art. 15jb rozumie się spadek sprzedaży towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym:

- 1) nie mniej niż o 15%, obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 15ja pkt 1 lub art. 15jb pkt 1, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego, lub
- 2) nie mniej niż o 25%, obliczony jako stosunek obrotów z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 15ja pkt 1 lub art. 15jb pkt 1, w porównaniu do obrotów z miesiąca poprzedniego; za miesiąc

uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

2. Dokonując zgłoszenia, o którym mowa w art. 15ja pkt 1 i art. 15jb pkt 1, podmiot, o którym mowa w art. 15ja i art. 15jb oświadcza:

- 1) o wystąpieniu spadku obrotów gospodarczych w wysokości, o której mowa w ust. 1, w związku z zaistnieniem okoliczności, o których mowa w art. 15ja lub art. 15jb;
- 2) o niezaleganiu w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r.,
- 3) że wykorzystuje nieruchomość do prowadzenia działalności gospodarczej.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Na żądanie właściwego organu podmiot, o którym mowa w art. 15ja i art. 15jb przedstawia w terminie 30 dni dokumenty potwierdzające spełnienie przesłanek, o których mowa w ust. 2, art. 15ja, art.15jb lub warunków udzielenia pomocy, o której mowa w art. 15zzzh ust. 2.

5. Nieprzedstawienie w terminie dokumentów, o których mowa w ust. 4, niezłożenie oświadczenia, o którym mowa w ust. 3 lub stwierdzenie przez właściwy organ, iż nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w ust. 2, art. 15ja, art.15jb lub warunki udzielenia pomocy, o której mowa w art. 15zzzh ust. 1, stanowi podstawę do dochodzenia opłaty, o której mowa w ust. 15ja lub należności, o których mowa w art. 15jb w pełnej wysokości.

Art. 15jd. Rada gminy, rada powiatu lub sejmik województwa może podjąć uchwałę o odpowiednim stosowaniu przepisów art. 15ja-15jc w odniesieniu do opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego lub czynszu najmu i dzierżawy oraz

należności za użytkowanie nieruchomości należących odpowiednio do gminnego, powiatowego lub wojewódzkiego zasobu nieruchomości w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Art. 15je. Przepisy art. 15jb-15jd stosuje się do należności z tytułu umów najmu, dzierżawy lub użytkowania zawartych w okresie poprzedzającym wprowadzenie stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii z powodu COVID-19.”;

9) po art. 15q dodaje się art. 15qa-15qd w brzmieniu:

„Art. 15qa. Zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży wydane na podstawie art. 18 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277), których ważność upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii zachowują ważność przez dodatkowy okres 6 miesięcy od dnia utraty pierwotnego terminu ważności zezwolenia, pod warunkiem wniesienia proporcjonalnej opłaty za wydanie zezwolenia przed upływem pierwotnego terminu ważności zezwolenia.

Art. 15qb. Do dnia 31 grudnia 2020 r. zarządy województwa mogą wykorzystać środki z opłat, o których mowa w art. 9² ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, również na działania związane z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 oraz wywołanych nim sytuacji kryzysowych.

Art. 15qc. Do dnia 31 grudnia 2020 r. wójt (burmistrz, prezydent miasta) może wykorzystać dochody z opłat za zezwolenia wydane na podstawie art. 18 lub art. 18¹ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz dochody z opłat określonych w art. 11¹ tej ustawy również na działania związane z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 oraz wywołanych nim sytuacji kryzysowych.

Art. 15qd. Do dnia 31 grudnia 2020 r. samorząd województwa może powierzyć powiatowi, w drodze porozumienia, prowadzenie zadań związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 oraz wywołanych nim sytuacji kryzysowych. Przepisy dotyczące porozumień pomiędzy samorządem województwa a powiatem stosuje się odpowiednio.”;

10) w art. 15r:

a) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zamawiający, po stwierdzeniu, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19, o których mowa w ust. 1, wpływają na należyte wykonanie umowy, o której mowa w ust. 1, w uzgodnieniu z wykonawcą dokonuje zmiany umowy, o której mowa w art. 144 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, w szczególności przez:”

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku stwierdzenia, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19, o których mowa w ust. 1, mogą wpłynąć na należyte wykonanie umowy, o której mowa w ust. 1, zamawiający, w uzgodnieniu z wykonawcą, może dokonać zmiany umowy zgodnie z ust. 4.”;

11) po art. 15r dodaje się art. 15r¹ w brzmieniu:

„Art. 15r¹. 1. W okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii w związku z COVID-19, i przez 90 dni od dnia odwołania stanu, który obowiązywał jako ostatni, zamawiający nie może potrącić kary umownej zastrzeżonej na wypadek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 15r ust. 1, z wynagrodzenia wykonawcy lub z innych jego wierzytelności, a także nie może dochodzić zaspokojenia z zabezpieczenia należytego wykonania tej umowy, o ile zdarzenie, w związku z którym zastrzeżono tę karę, nastąpiło w okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

2. W okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii w związku z COVID-19, i przez 90 dni od dnia odwołania stanu, który obowiązywał jako ostatni, bieg terminu przedawnienia roszczenia zamawiającego, o którym mowa w ust. 1, oraz terminu ważności zabezpieczenia należytego wykonania umowy nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu. Upływ terminów, o których mowa w zdaniu pierwszym, może nastąpić nie wcześniej niż po upływie 120 dni od dnia odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.”;

12) w art. 15ra:

a) w ust. 1:

- po wyrazach: „dla bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 1379 i 2020)” dodaje się wyrazy: „oraz umów offsetowych zawartych przed dniem wejścia w życie tej ustawy, o których mowa w art. 34 ust.1 tej ustawy”;
- po wyrazach „informuje Ministra Obrony Narodowej” dodaje się wyrazy: „lub odpowiednio ministra właściwego do spraw gospodarki”;

- b) w ust. 2 po wyrazach: „informuje Ministra Obrony Narodowej” dodaje się wyrazy: „lub odpowiednio ministra właściwego do spraw gospodarki”,
 - c) w ust. 3 po wyrazach: „Minister Obrony Narodowej” wprowadza się wyrazy: „lub odpowiednio minister właściwy do spraw gospodarki”,
 - d) w ust. 4 w pkt 2 po wyrazach: „lub zawieszenie wykonywania umowy lub jej części” dodaje się wyrazy: „na czas trwania okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19”,
 - e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku zawieszenia biegu terminów wykonania umowy, o których mowa w ust. 4 pkt 2, terminy te będą dalej z chwilą ustania stanu epidemii lub okoliczności związanych z COVID-19 mających wpływ na należyte ich wykonanie. Strony umowy uzgodnią terminy w jakich bieg wykonania umowy jest zawieszony oraz od jakiego terminu wykonania umowy będą dalej.”,
 - f) w ust. 6 po wyrazach: „Minister Obrony Narodowej” wprowadza się wyrazy: „lub odpowiednio minister właściwy do spraw gospodarki”;
- 13) art. 15v otrzymuje brzmienie:
- „Art. 15v. Przepis art. 15r nie narusza praw stron umowy, o której mowa w art. 15r ust. 1, wynikających z przepisów prawa cywilnego, z zastrzeżeniem art. 15r ust. 5.”;
- 14) po art. 15v dodaje się art. 15va i art. 15vb w brzmieniu:
- „Art. 15va. 1. Do zamówień publicznych udzielanych na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, stosuje się przepisy tej ustawy dotyczące wadium, z uwzględnieniem ust. 2.
2. Zamawiający może żądać od wykonawców wniesienia wadium, o którym mowa w art. 45 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych. Przepisu art. 45 ust. 1 tej ustawy nie stosuje się.
- Art. 15vb. 1. Do zamówień publicznych udzielanych na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, stosuje się przepisy tej ustawy dotyczące umowy w sprawie zamówienia publicznego, z uwzględnieniem ust. 2-7.
2. Zamawiający płaci wynagrodzenie w częściach, po wykonaniu części umowy w sprawie zamówienia publicznego, lub udziela zaliczki na poczet wykonania zamówienia, w przypadku umów w sprawie zamówienia publicznego zawieranych na okres dłuższy niż 12 miesięcy.
3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2:

- 1) zamawiający określa w umowie procent wynagrodzenia wypłacanego za wykonanie poszczególnych jej części. Procentowa wartość ostatniej części wynagrodzenia nie może wynosić więcej niż 50% wysokości wynagrodzenia należnego wykonawcy;
- 2) zaliczka nie może być mniejsza niż 5% wysokości wynagrodzenia należnego wykonawcy.

4. W przypadku, o którym mowa w art. 143a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, zamawiający może wskazać w specyfikacji istotnych warunków zamówienia procentową wartość ostatniej części wynagrodzenia, która nie może wynosić więcej niż 50% wysokości wynagrodzenia należnego wykonawcy.

5. Zabezpieczenie należytego wykonania umowy ustala się w wysokości nieprzekraczającej 5% ceny całkowitej podanej w ofercie albo maksymalnej wartości nominalnej zobowiązania zamawiającego wynikającego z umowy.

6. Zabezpieczenie należytego wykonania umowy można ustalić w wysokości większej niż określona w ust. 5, nie większej jednak niż 10% ceny całkowitej podanej w ofercie albo maksymalnej wartości nominalnej zobowiązania zamawiającego wynikającego z umowy, jeżeli jest to uzasadnione przedmiotem zamówienia lub wystąpieniem ryzyka związanego z realizacją zamówienia, co zamawiający opisał w specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

7. Zamawiający może dokonać częściowego zwrotu zabezpieczenia należytego wykonania umowy po wykonaniu części zamówienia, jeżeli przewidział taką możliwość w specyfikacji istotnych warunków zamówienia.”;

15) w art. 15zf:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przez spadek obrotów gospodarczych, o którym mowa w ust.1, rozumie się spadek sprzedaży towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym:

- 1) nie mniej niż o 15%, obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 31 grudnia 2019 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni

kalendaryzowanych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego lub

- 2) nie mniej niż 25%, obliczony jako stosunek obrotów z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 31 grudnia 2019 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w porównaniu do obrotów z miesiąca poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.”;

- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2c w brzmieniu:

„2a. Przez spadek obrotów gospodarczych, o którym mowa w ust. 1, rozumie się również zwiększenie ilorazu kosztów wynagrodzeń pracowników, z uwzględnieniem składek na ubezpieczenia społeczne pracowników finansowanych przez pracodawcę i przychodów ze sprzedaży towarów lub usług z tego samego miesiąca kalendarzowego dowolnie wskazanego przez przedsiębiorcę i przypadającego od dnia 1 marca 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, nie mniej niż o 5% w porównaniu do takiego ilorazu z miesiąca poprzedzającego (miesiąc bazowy); za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

2b. Do kosztu wynagrodzeń pracowników, o którym mowa w ust. 2a, nie zalicza się:

- 1) kosztów wynagrodzeń pracowników, z którymi rozwiązano umowę o pracę;
- 2) kosztów wynagrodzeń pracowników, którym obniżono wynagrodzenie w trybie art. 15g ust. 8, w wysokości odpowiadającej wysokości tego obniżenia.

2c. Przepisu ust. 2a nie stosuje się, jeżeli iloraz kosztów wynagrodzeń pracowników, z uwzględnieniem składek na ubezpieczenia społeczne pracowników finansowanych przez pracodawcę, i przychodów ze sprzedaży towarów lub usług w miesiącu, w którym wystąpił istotny wzrost obciążenia funduszu wynagrodzeń, wynosi mniej niż 0,3.”.

- 16) w art. 15zg:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Do okresu dopłat, o których mowa w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o finansowym wsparciu rodzin i innych osób w nabywaniu własnego mieszkania (Dz. U. z 2019 r. poz. 1011 oraz z 2020 r. 471), nie wlicza się okresu karencji w spłacie rat kapitałowych i odsetek albo samych odsetek od kredytu preferencyjnego, jeżeli karencja ta nastąpiła na wniosek kredytobiorcy złożony w związku z wystąpieniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

2. W okresie karencji w spłacie rat kapitałowych lub odsetek od kredytu preferencyjnego odsetki mogą podlegać kapitalizacji.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku karencji w spłacie rat kapitałowych, która nastąpiła na wniosek kredytobiorcy złożony w związku z wystąpieniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, do odsetek spłacanych w okresie tej karencji, stosuje się dopłaty, o których mowa w ustawie z dnia 8 września 2006 r. o finansowym wsparciu rodzin i innych osób w nabywaniu własnego mieszkania.”;

17) po art. 15zg dodaje się art. 15zga w brzmieniu:

„Art. 15zga. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, na wniosek kredytobiorcy, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2162), bank zawiesza spłatę kredytu mieszkaniowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 tej ustawy, na czas nie dłuższy niż 2 kwartały w całym okresie spłaty kredytu, bez względu na wysokość dochodu gospodarstwa domowego tego kredytobiorcy.

2. Zawieszenie spłaty na podstawie ust. 1 nie ogranicza możliwości skorzystania z uprawnień, o których mowa w art. 6 ust. 1, art. 10 ust. 3 i art. 10a ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych.

3. Okres zawieszenia spłaty, o którym mowa w ust. 1, oraz okres, o którym mowa w art. 8a ust. 4 ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych, nie łączą się.”;

18) po art. 15zo dodaje się art. 15zoa-15zoe w brzmieniu:

„Art. 15zoa. 1. W roku 2020 jednostka samorządu terytorialnego dokonując zmian budżetu może przekroczyć relację, o której mowa w art. 242 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, o kwotę:

- 1) planowanych wydatków bieżących ponoszonych w celu realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19 w części, w jakiej zostały sfinansowane dochodami majątkowymi lub przychodami, o których mowa w art. 217 ust. 2 pkt 1-4 i 7 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
- 2) planowanego ubytku w dochodach będącego skutkiem wystąpienia COVID-19.

2. Ubytkiem w dochodach jednostki samorządu terytorialnego będącym skutkiem wystąpienia COVID-19, o którym mowa w ust. 1 pkt. 2, jest zmniejszenie dochodów, obliczone jako różnica między dochodami jednostki planowanymi w zmianie budżetu, o której mowa w ust. 1, a planowanymi dochodami wykazanymi przez jednostkę w sprawozdaniu budżetowym za pierwszy kwartał 2020 r.

3. Przez dochody, o których mowa w ust. 2, rozumie się dochody podatkowe, o których mowa w art. 20 ust. 3, art. 22 ust. 3 i art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego powiększone o opłatę miejscową i uzdrowiskową.

4. Na koniec roku budżetowego 2020 ocena spełnienia zasady określonej w art. 242 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych następuje z uwzględnieniem wykonanych wydatków bieżących ponoszonych w celu realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19 oraz ubytku w wykonanych dochodach, będącego skutkiem wystąpienia COVID-19.

Art. 15zob. 1. Ograniczenia określonego w art. 243 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych w zakresie spłaty zobowiązań jednostki samorządu terytorialnego, nie stosuje się do wykupów papierów wartościowych, spłaty rat kredytów i pożyczek wraz z należnymi odsetkami i dyskontem, odpowiednio emitowanych lub zaciągniętych w 2020 r. do równowartości kwoty ubytku w wykonanych dochodach jednostki będącego skutkiem wystąpienia COVID-19. Przepis art. 15zoa ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.

2. Ustalając relację ograniczającą wysokość spłaty długu jednostki samorządu terytorialnego:

- 1) na lata 2020-2025 wydatki bieżące budżetu tej jednostki podlegają pomniejszeniu o wydatki bieżące na obsługę długu; w tym zakresie nie ma zastosowania art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2500);
- 2) na rok 2021 i lata kolejne wydatki bieżące budżetu tej jednostki podlegają pomniejszeniu o wydatki bieżące poniesione w 2020 r. w celu realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19.

3. Zaciągnięcie zobowiązań, o których mowa w ust. 1, nie może zagrażać realizacji zadań publicznych przez jednostkę samorządu terytorialnego w roku budżetowym i latach następnych. Regionalna izba obrachunkowa wydając opinię o możliwości spłaty tych zobowiązań, ocenia w szczególności wpływ planowanych zobowiązań na realizację zadań publicznych.

Art. 15zoc. 1. Na koniec roku budżetowego 2020 łączna kwota długu jednostki samorządu terytorialnego nie może przekroczyć 80% wykonanych dochodów ogółem tej jednostki w tym roku budżetowym.

2. W trakcie roku budżetowego 2020 łączna kwota długu jednostki samorządu terytorialnego na koniec kwartału nie może przekraczać 80% planowanych w danym roku budżetowym dochodów tej jednostki.

3. Relacje, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być niezachowane jedynie w przypadku, gdy jednostka samorządu terytorialnego spełnia ograniczenie w zakresie spłaty zobowiązań jednostki samorządu terytorialnego, określone w art. 243 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych bez zastosowania wyłączenia określonego w art. 15zob ust. 1.

Art. 15zod. W roku 2020 raty części oświatowej, wyrównawczej, równoważącej i regionalnej subwencji ogólnej mogą być przekazywane jednostkom samorządu terytorialnego w terminach wcześniejszych niż określone w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego.

Art. 15zoe. 1. W maju i czerwcu 2020 r. jednostki samorządu terytorialnego mogą nie wpłacać do budżetu państwa rat wpłat, o których mowa w art. 29, art. 30 i art. 70a ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego. Od niewpłaconych kwot nie nalicza się odsetek.

2. Kwoty nie wpłacone na podstawie ust. 1 jednostki samorządu terytorialnego wpłacają w równych częściach w miesiącach lipiec – grudzień 2020 r., wraz z ratami należnymi za te miesiące.”;

19) w art. 15zq:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osobie:

- 1) prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych, zwanej dalej „osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą”,
- 2) wykonującej umowę agencyjną, umowę zlecenia, inną umowę o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowę o dzieło, zwane dalej „umową cywilnoprawną”

– przysługuje świadczenie postojowe.”,

b) w ust. 4 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) nie podlega ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu, chyba że podlegała ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym z tytułu wykonywania działalności gospodarczej przed dniem 1 lutego 2020 r.”,

c) w ust. 5 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) nie podlega ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu.”;

20) w art. 15zzb wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przez spadek obrotów gospodarczych rozumie się zmniejszenie sprzedaży towarów lub usług w ujęciu ilościowym lub wartościowym obliczone jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 31 grudnia 2019 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku o przyznanie dofinansowania, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.”,

b) uchyla się ust. 7,

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a-7c w brzmieniu:

„7a. Dofinansowanie jest wypłacane w okresach miesięcznych, na podstawie danych dołączonych do wniosku, o których mowa w ust. 10 pkt 5 i 6.

7b. Przedsiębiorca jest zobowiązany poinformować powiatowy urząd pracy o każdej zmianie danych, o których mowa w ust. 10 pkt 5 i 6 mających wpływ na wysokość wypłacanego dofinansowania w terminie 7 dni roboczych od dnia uzyskania informacji o jej wystąpieniu.

7c. W przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 10 pkt 5 i 6, mających wpływ na wysokość dofinansowania powiatowy urząd pracy ustala wysokość następnej transzy z uwzględnieniem zmian zgłoszonych przez przedsiębiorcę.”;

21) w art. 15ztc ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przez spadek obrotów gospodarczych rozumie się zmniejszenie sprzedaży towarów lub usług w ujęciu ilościowym lub wartościowym obliczone jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 31 grudnia 2019 do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku o przyznanie dofinansowania, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.”;

22) w art. 15ztp w ust. 1 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2019 r. poz. 2277)”;

23) w art. 15ztr po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wstrzymanie rozpoczęcia i zawieszenie biegu terminów, o których mowa w ust. 1, nie dotyczy terminów, określonych w przepisach rozdziału 2b ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym.”;

24) w art. 15zts:

a) w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „COVID” zastępuje się wyrazem „COVID-19”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wstrzymanie rozpoczęcia i zawieszenie biegu terminów, o których mowa w ust. 1, nie dotyczy terminów w sprawach:

- 1) które mogą zostać rozpoznane i rozstrzygnięte przez sąd na posiedzeniu niejawnym, z wyjątkiem spraw rozpoznawanych przez Sąd Najwyższy;
 - 2) wskazanych w art. 14a ust. 4-6 i 9;
 - 3) wyborów lub powołania organów, których kadencje są określone w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 4) wyborów do organów jednostek samorządu terytorialnego oraz
 - 5) wniosków i pytań prawnych do Trybunału Konstytucyjnego.”,
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2¹ w brzmieniu:

„2¹. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, w piśmie kierowanym do strony lub innej osoby uczestniczącej w postępowaniu, sąd poucza adresata pisma, że w sprawie z jego udziałem przepisu ust. 1 nie stosuje się. Termin biegnie wówczas od dnia doręczenia pouczenia.”,

d) w ust. 2a:

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) o których mowa w art. 6 ust. 2 i 5 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji;”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) o których mowa w art. 11 pkt 1, art. 17 pkt 1 i art. 37b ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;”,

– uchyla się pkt 4,

– uchyla się pkt 6-8,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie;

„6. W okresie, o którym mowa w ust. 1, nie przeprowadza się rozpraw ani posiedzeń jawnych, z wyjątkiem rozpraw i posiedzeń jawnych w sprawach określonych w art. 14a ust. 4-6 i 9.”,

f) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Czynności dokonane w okresie, o którym mowa w ust. 1, w postępowaniach i kontrolach, o których mowa w ust. 1, w tym wydane decyzje i postanowienia, są skuteczne.”,

e) w ust. 8a:

- uchyla się pkt 3,
- uchyla się pkt 6-7,
- dodaje się pkt 8 i 9 w brzmieniu:
 - „8) wniesienie sprzeciwów, o których mowa w art. 30 ust. 5, art. 54 ust. 1 oraz art. 71 ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.
 - 9) zajęcia stanowiska, którym mowa w art. 39 ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.”,

f) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W okresie, o którym mowa w ust. 1, organ lub podmiot może wydać w sprawach, o których mowa w ust. 8, odpowiednio decyzję w całości uwzględniającą żądanie strony lub uczestnika postępowania, zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu, wyrazić stanowisko albo wydać interpretację indywidualną.”,

i) po ust. 11 dodaje się ust. 11a w brzmieniu:

„11a. W okresie, o którym mowa w ust. 1, podania wszczynające postępowanie w sprawie bezczynności organów lub przewlekłego prowadzenia postępowania, takie jak ponaglenia, zażalenia lub skargi, pozostawia się bez rozpoznania, o czym organ lub podmiot otrzymujący podanie niezwłocznie informuje wnoszącego podanie.”,

g) dodaje się ust. 13 w brzmieniu:

„13. Przepisów ust. 1 i 8 nie stosuje się do postępowań administracyjnych i innych postępowań prowadzonych na podstawie ustaw, o których mowa w ust. 1 pkt 10:

- 1) dotyczących inwestycji w zakresie dróg publicznych lub linii kolejowych;
- 2) dotyczących inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1380 oraz z 2020 r. poz. 471);
- 3) dotyczących inwestycji w zakresie terminalu oraz inwestycji towarzyszących, o których mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2019 r. poz. 1554, 1724 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 284);

- 4) dotyczących inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, o których mowa w ustawie z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. 2019 r. poz. 933 oraz z 2020 r. poz. 471);
- 5) dotyczących inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, o których mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2018 r. poz. 1537 oraz z 2020 r. poz. 471);
- 6) dotyczących strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, o których mowa w ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 191 i 284);
- 7) dotyczących inwestycji w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, o której mowa w ustawie z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską (Dz. U. z 2019 r., poz. 1073 i 2020);
- 8) dotyczących inwestycji w gospodarce wodnej, o której mowa w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 310 i 284) lub dotyczących wydania decyzji, o której mowa w art. 166 ust. 5 tej ustawy,;
- 9) dotyczących inwestycji w zakresie Centralnego Portu Komunikacyjnego i inwestycji towarzyszących, o których mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 234);
- 10) dotyczących strategicznych inwestycji w sektorze naftowym, o których mowa w ustawie z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 630 oraz z 2020 r. poz. 284 i 471);
- 11) dotyczących inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego, o których mowa w ustawie z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1924 oraz z 2020 r. poz. 284);
- 12) prowadzonych przez organy administracji architektoniczno-budowlanej na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane;
- 13) dotyczących wydania lub udzielenia zgody, pozwolenia, decyzji lub zezwolenia wymaganych do dokonania zgłoszenia albo złożenia wniosku o

pozwolenie na budowę lub wniosku o zatwierdzenie projektu budowlanego, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane;

- 14) dotyczących przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283, 284, 322 i 471);
 - 15) dotyczących wydania decyzji, o których mowa w art. 50 ust. 1 i art. 59 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w przypadkach innych niż określone w pkt 13.”;
- 25) po art. 15zzt dodaje się art. 15zzta w brzmieniu:

„Art. 15zzta. 1. Przepisów art. 15z zr ust. 1 i art. 15z zs ust. 1 i 8 nie stosuje się do postępowań:

- 1) toczących się na podstawie ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2019 r. poz. 2169 oraz z 2020 r. poz. 284),
- 2) toczących się na podstawie ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 369, 1571 i 1667),
- 3) toczących się na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2019 r. poz. 868, 1214, 1495 oraz z 2020 r. poz. 284),
- 4) o których mowa w art. 15z zs ust. 13 pkt 12-15

– związanych z budową instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu wraz z infrastrukturą służącą do wyprowadzenia mocy z tej instalacji do sieci elektroenergetycznej lub utworzenia przez przedsiębiorców wspólnego przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 13 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli przedmiotem działalności wspólnego przedsiębiorcy ma być budowa instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu wraz z infrastrukturą służącą do wyprowadzenia mocy z tej instalacji do sieci elektroenergetycznej.

2. Wstrzymanie rozpoczęcia i zawieszenie biegu terminów, o których mowa w art. 15z zr ust. 1 i art. 15z zs ust. 1 i 8 nie dotyczy również postępowań w sprawie:

- 1) ponagień w postępowaniach, o których mowa w ust. 1;
 - 2) skarg na decyzje lub postanowienia wydane lub inne akty lub czynności dokonane lub na przewlekłość lub bezczynność w postępowaniach, o których mowa w ust. 1.
 3. W sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2, przepisów art. 15zsz ust. 10 i 11 nie stosuje się.”;
- 26) po art. 15zzzg dodaje się art. 15zzzga w brzmieniu:
- „Art. 15zzzga. 1. Od wpływów i odsetek, o których mowa w art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, osiągniętych w okresie od dnia 1 kwietnia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. potrąca się 50% środków, które stanowią dochód powiatu, na obszarze którego są położone nieruchomości, o których mowa w tym przepisie.
2. Do wpływów, o których mowa w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe w prawo własności tych gruntów (Dz. U. z 2020 r. poz. 139 i 568), przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.”;
- 27) w art. 15zzzh ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Wsparcie i ulgi, o których mowa w art. 15ja, art. 15jb, art. 15jd oraz art. 15zze-15zzzg, w przypadku udzielenia ich podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą, stanowią pomoc publiczną, mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce, o której mowa w Komunikacie Komisji - Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19.”;
- 28) po art. 15zzzi dodaje się art. 15zzzia i art. 15zzzib w brzmieniu:
- „Art. 15zzzia. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii zawieszają się wynikające z ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2020 r. poz. 276 i 284):
- 1) wykonywanie obowiązku zgłaszania prac geodezyjnych i przekazywania wyników prac geodezyjnych dotyczących wytyczenia budynku lub sieci uzbrojenia terenu;
 - 2) pobieranie opłat, wydawanie licencji oraz wystawianie Dokumentów Obliczenia Opłaty za udostępnianie zbiorów danych:
 - a) ortofotomapy;
 - b) państwowego rejestru podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych;

- c) szczegółowych osnów geodezyjnych;
- d) dotyczących działek ewidencyjnych w zakresie ich identyfikatorów i geometrii;
- e) dotyczących budynków w zakresie ich identyfikatorów, geometrii i rodzaju według Klasyfikacji Środków Trwałych.

2. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii:

- 1) zgłoszenie prac geodezyjnych może nastąpić po ich rozpoczęciu, jednak nie później niż w terminie 10 dni roboczych od dnia rozpoczęcia tych prac;
- 2) o wyniku weryfikacji organ Służby Geodezyjnej i Kartograficznej informuje wykonawcę prac geodezyjnych za pomocą środków komunikacji elektronicznej nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu sporządzenia protokołu;
- 3) wykonawca prac geodezyjnych, których celem jest geodezyjna inwentaryzacja powykonawcza obiektów budowlanych lub sporządzenie mapy do celów projektowych, po uzyskaniu informacji o pozytywnym wyniku weryfikacji może umieścić na dokumentach przeznaczonych dla podmiotu, na rzecz którego wykonuje prace geodezyjne, powstałych w wyniku tych prac, oświadczenie o uzyskaniu pozytywnego wyniku weryfikacji.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, jest równoważne z uwierzytelnieniem dokumentów opracowanych na podstawie wykonanych prac geodezyjnych na potrzeby postępowań administracyjnych, postępowań sądowych lub czynności cywilnoprawnych.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

5. Treść oświadczenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, zawiera dane identyfikujące zgłoszenie prac geodezyjnych, w tym nazwę organu Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, który otrzymał zgłoszenie prac geodezyjnych, wykonawcę prac geodezyjnych, imię i nazwisko oraz numer uprawnień zawodowych kierownika prac geodezyjnych, a także numer oraz datę sporządzenia dokumentu potwierdzającego wynik pozytywnej weryfikacji.

Art. 15zzzib. 1. Za okres stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonych z powodu COVID-19, dodatek mieszkaniowy, o którym mowa w ustawie z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2133), może zostać przyznany z mocą wsteczną.

2. Dodatek mieszkaniowy może zostać przyznany z mocą wsteczną wyłącznie w przypadku wniosku o przyznanie dodatku mieszkaniowego złożonego nie później niż po upływie 30 dni od dnia zakończenia obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonych z powodu COVID-19.

3. Dodatek mieszkaniowy przyznaje się z mocą wsteczną, jeżeli osoba uprawniona do dodatku mieszkaniowego we wniosku o przyznanie tego dodatku wskazała okres poprzedzający dzień złożenia tego wniosku jako okres objęty tym wnioskiem. .

4. Wskazanie okresu poprzedzającego dzień złożenia wniosku o przyznanie dodatku mieszkaniowego jako okresu objętego tym wnioskiem następuje w formie klauzuli dołączanej do tego wniosku i podpisanej przez wnioskodawcę.

5. W przypadku przyznania dodatku mieszkaniowego z mocą wsteczną okres, o którym mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych, skraca się o liczbę miesięcy poprzedzających pierwszy dzień miesiąca następujący po dniu złożenia wniosku, za które przyznano dodatek mieszkaniowy.

6. Dodatku mieszkaniowego z mocą wsteczną nie przyznaje się za okres, w którym osobie do niego uprawnionej przysługiwał dodatek mieszkaniowy na podstawie innej decyzji.

7. W przypadku przyznania dodatku mieszkaniowego z mocą wsteczną, dodatek mieszkaniowy za miesiące poprzedzające pierwszy dzień miesiąca następujący po dniu złożenia wniosku wypłaca się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o przyznaniu dodatku mieszkaniowego stała się ostateczna.”;

- 29) w art. 15 zzzzzo w ust. 1 wyrazy „zadań administracji rządowej” zastępuje się wyrazami „zadań jednostek sektora finansów publicznych”;
- 30) w art. 15 zzzzpz w ust. 1 na końcu dodaje się wyrazy „oraz w innych jednostkach sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 ustawy z dnia 27 sierpnia o finansach publicznych”;
- 31) po art. 31f dodaje się art. 31fa-31fc w brzmieniu:

„Art. 31fa. 1. Na wniosek kredytobiorcy, kredytodawca zawiesza wykonanie:

- 1) umowy o kredyt konsumencki w rozumieniu ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, albo
- 2) umowy o kredyt hipoteczny w rozumieniu ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. z 2017 r. poz. 819, z 2018 r. poz. 2245 oraz z 2019 r. poz. 2217), albo
- 3) umowy o kredyt w rozumieniu art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo Bankowe – jeżeli kredytobiorcą jest konsumentem w rozumieniu art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

2. Jeżeli kredytobiorca jest stroną więcej niż jednej umowy, o której mowa w ust. 1 pkt 1 albo ust. 1 pkt 2 albo ust. 1 pkt 3, z danym kredytodawcą, wniosek o zawieszenie wykonania umowy może dotyczyć tylko jednej z tych umów.

3. Kredytobiorca składa wniosek o zawieszenie wykonania umowy, zwany dalej wnioskiem, na trwałym nośniku, odpowiednio w rozumieniu art. 5 pkt 17 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim albo art. 4 pkt 22 ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie kredytobiorcy;
- 2) oznaczenie kredytodawcy;
- 3) oznaczenie umowy o kredyt, o której mowa w ust. 1 pkt 1-3;
- 4) wskazanie wnioskowanego okresu zawieszenia umowy.

5. Wykonanie umowy zostaje zawieszony z dniem doręczenia kredytodawcy wniosku, na okres wskazany przez kredytobiorcę we wniosku, nie dłuższy niż 3 miesiące.

6. W okresie zawieszenia wykonywania umowy kredytobiorca nie jest zobowiązany do dokonywania płatności wynikających z umowy, z wyjątkiem opłat z tytułu ubezpieczeń powiązanych z umowami, o których mowa w ust. 1.

7. Kredytodawca, w terminie 14 dni od doręczenia wniosku, potwierdza na trwałym nośniku, o którym mowa w ust. 3, jego otrzymanie i przekazuje potwierdzenie kredytobiorcy. Kredytodawca wskazuje w potwierdzeniu okres, na który zostało zawieszony wykonywanie umowy oraz wysokość opłat z tytułu ubezpieczeń, o których

mowa w ust. 6. Brak potwierdzenia nie wpływa na rozpoczęcie zawieszenia wykonania umowy.

8. Okres zawieszenia wykonywania umowy nie jest traktowany jako okres kredytowania. Okres kredytowania oraz wszystkie terminy przewidziane w umowie ulegają przedłużeniu o okres zawieszenia wykonywania umowy.

9. W okresie zawieszenia wykonywania umowy nie są naliczane odsetki ani pobierane opłaty inne niż wskazane potwierdzeniu, o którym mowa w ust. 7.

Art. 31fb. Przepis art. 31fa ma zastosowanie do umów, o których mowa w art. 31fa ust. 1, zawartych przed dniem 13 marca 2020 r., jeżeli termin zakończenia okresu kredytowania określony w tych umowach przypada po upływie 6 miesięcy od tej daty.

Art. 31fc. 1. Jeżeli kredytodawca na wniosek kredytobiorcy zawiesił w całości lub w części spłatę jednej z umów, o których mowa w art. 31fa ust. 1 pkt 1-3, na warunkach innych niż określone w art. 31fa, termin tego zawieszenia ulega skróceniu z mocy prawa z dniem doręczenia kredytodawcy wniosku, o którym mowa w art. 31fa ust. 5.

2. W przypadku określonym w ust. 1, kredytodawca w potwierdzeniu, o którym mowa w art. 31fa ust. 7, wskazuje kredytobiorcy również sposób rozliczenia z tytułu zawieszenia spłaty umowy, które uległo skróceniu.”;

32) uchyla się art. 31zk i art. 31zl;

33) w art. 31zr dodaje się ust. 3 brzmieniu:

„3. W przypadku złożenia przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność i osoby z nimi współpracujące, o których mowa w ust. 1, wniosku o zwolnienie z opłacenia składek na ubezpieczenia, o których mowa w art. 31zo, Zakład Ubezpieczeń Społecznych traktuje takie osoby jako nieposiadające zaległości w odprowadzaniu składek.”;

34) po art 31zy¹⁰ dodaje się art. 31zy¹¹ w brzmieniu:

„Art. 31zy¹¹. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 dopuszcza się wykorzystywanie w procesie budowlanym map do celów projektowych oraz map zawierających wyniki geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej opatrzonych przez wykonawcę prac geodezyjnych oświadczeniem, złożonym pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, o pozytywnym wyniku weryfikacji tych map przez właściwy organ Służby Geodezyjnej i Kartograficznej.”;

35) po art. 31zdd dodaje się art. 31zze w brzmieniu:

„Art. 31zze. Rada gminy może, w drodze uchwały, zwolnić z opłaty, o której mowa w art. 11¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, należnej w 2020 r. lub przedłużyć termin na jej wniesienie.

2. W przypadku zwolnienia z opłaty, rada gminy, w uchwale, o której mowa w ust. 1, może przyznać zwrot określonej części opłaty pobranej od przedsiębiorców, którzy wnieśli jednorazowo opłatę za rok 2020 w terminie do dnia 31 stycznia 2020 r.

3. Termin wniesienia opłaty należnej w 2020 r. może zostać przedłużony do dnia 31 grudnia 2020 r.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do opłat:

- 1) o których mowa w art. 11¹ ust. 2 ustawy, o której mowa w ust. 1;
- 2) za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży.”;

36) w art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy art. 6 ust. 2, art. 15zn, art.15va i art. 15vb tracą moc z dniem 1 stycznia 2021 r.”.

Art. 36. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. poz. 695) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 97 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do:

- 1) przesyłek wysyłanych do ani wysyłanych przez:
 - a) sądy i Trybunały;
 - b) prokuraturę i inne organy ścigania;
 - c) komornika sądowego;
- 2) postępowań, o których mowa w art. 15zsz ust. 12 i 13 oraz art. 15zzta ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.”;

2) w art. 98 w ust. 2 w pkt 4 w lit. c kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) postępowań, o których mowa w art. 15zsz ust. 12 i 13 oraz art. 15zzta ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych

z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.”;

3) po art. 98 dodaje się art. 98a w brzmieniu:

„Art. 98a. 1. Warunkiem zastosowania wyjątków, o których mowa w:

- 1) art. 97 ust. 3 pkt 2 oraz art. 98 ust. 2 pkt 5 jest zamieszczenie przez nadawcę na przesyłce adnotacji następującej treści: „Nie stosuje się art. 97 i 98 ustawy COVID.”;
- 2) art. 98 ust. 2 pkt 1-3 jest zamieszczenie przez nadawcę na przesyłce adnotacji następującej treści: „Nie stosuje się art. 98 ustawy COVID.”.

2. Organ poucza strony o obowiązku zamieszczania na przesyłkach adnotacji. Brak pouczenia lub błędne pouczenie nie może szkodzić stronie, która odpowiednio nie zamieściła adnotacji lub zamieściła błędną adnotację.”.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 37. Do postępowań wszczętych i niezakończonych na podstawie ustaw zmienianych w art. 22 i art. 30 stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Czynności dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pozostają ważne. Organ może ponowić czynności wykonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosując przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 38. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 10 ust. 4 i art. 16 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 22 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 10 ust. 4 i art. 16 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 22, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i mogą być zmieniane na podstawie art. 10 ust. 4 i art. 16 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 22.

Art. 39. 1. Przepisy art. 32 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 23, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po raz pierwszy do wyliczenia na rok 2021 części wyrównawczej i równoważącej subwencji ogólnej dla gmin oraz wpłat, o których mowa w art. 29 ustawy zmienianej w art. 23.

2. W sprawach dotyczących części wyrównawczej, równoważącej i regionalnej subwencji ogólnej oraz wpłat, o których mowa w art. 29, art. 30 i art. 70a ustawy zmienianej w art. 23, ustalonych na rok 2020 i lata wcześniejsze stosuje się przepisy obowiązujące w tych latach.

Art. 40. Do transakcji handlowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 27 zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 41. Do decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepis art. 19 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 29, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 42. 1. Odwołania, o których mowa w art. 180 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, wniesione do Krajowej Izby Odwoławczej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, które nie zostały skierowane na rozprawę, lub, w których termin rozprawy został zniesiony, podlegają rozpoznaniu w trybie określonym niniejszą ustawą.

2. W sprawach, w których odwołania zostały wniesione przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, Prezes Krajowej Izby Odwoławczej wzywa odwołujących, zamawiających i zgłaszających przystąpienie do złożenia w terminie 3 dni od wezwania dokumentów zawierających stanowiska oraz załączone dowody, które stanowić będą w takim wypadku wraz z odwołaniem, ewentualnie złożoną już wcześniej odpowiedzią na odwołanie oraz zgłoszonymi przystąpieniami do postępowania odwoławczego dokumentację zawierającą stanowiska stron i uczestników postępowania odwoławczego stanowiącą podstawę do rozpoznania sprawy.

Art. 43. 1. Przepis art. 15qa ustawy zmienianej w art. 35 stosuje się do zezwoleń, których ważność upływa po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Opłaty, o których mowa w art. 15qa ustawy zmienianej w art. 35 wniesione do dnia 30 kwietnia 2020 r. uważa się za wniesione w terminie.

Art. 44. 1. Do postępowań o udzielenie zamówienia, o których mowa w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie przepisów, o których mowa w art. 35 pkt 14, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do umów w sprawie zamówienia publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, zawartych:

- 1) przed dniem wejścia w życie przepisów, o których mowa w art. 35 pkt 14,
 - 2) nie wcześniej niż z dniem wejścia w życie przepisów, o których mowa w art. 35 pkt 14, w następstwie postępowań o udzielenie zamówienia wszczętych przed dniem wejścia w życie tych przepisów
- stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 45. 1. Terminy, o których mowa w:

- 1) art. 15zszs ust. 2a pkt 2a oraz ust. 13 oraz art. 15zzta ustawy zmienianej w art. 35,
 - 2) art. 37b ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym
- z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rozpoczynają bieg, a rozpoczęte będą w dalszym ciągu.

2. W przypadku zgłoszeń oraz zawiadomień, o których mowa w art. 30, art. 31 ust. 2, 54 ust. 1 oraz art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186, z późn. zm.⁹⁾), dokonanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, co do których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie upłynął termin do wniesienia sprzeciwu, o którym mowa odpowiednio w art. 30 ust. 5, art. 54 ust. 1 oraz art. 71 ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, bieg terminu na wniesienie sprzeciwu liczy się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 46. Do zgłoszeń prac geodezyjnych dotyczących wytyczenia budynku lub sieci uzbrojenia terenu, o których mowa w art. 15zzzia ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 35, dokonanych przed dniem wejściem w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 47. 1. W latach 2020-2029 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa, będących skutkiem finansowym zadań wynikających z art. 1-13 ustawy, wynosi 567 600 000 zł, z tego w:

- 1) 2020 r. – 296 400 000 zł;
- 2) 2021 r. – 271 200 000 zł;

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1309, 1524, 1696, 1712, 1815, 2166 i 2170 oraz z 2020 r. poz. 148 i 471.

- 3) 2022 r. – 0 zł;
- 4) 2023 r. – 0 zł;
- 5) 2024 r. – 0 zł;
- 6) 2025 r. – 0 zł;
- 7) 2026 r. – 0 zł;
- 8) 2027 r. – 0 zł;
- 9) 2028 r. – 0 zł;
- 10) 2029 r. – 0 zł.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz jest odpowiedzialny za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, stosuje się mechanizm korygujący polegający na limitowaniu dopłat wypłacanych z Funduszu proporcjonalnie do dostępności środków.

4. W przypadku niewykorzystania w poszczególnych latach 2020-2021 przyjętego maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, maksymalny limit wydatków na kolejny rok budżetowy może zostać odpowiednio zwiększony.

Art. 48. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem art. 35 pkt 14, który wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Za zgodność pod względem prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym

Aneta Mijał

Zastępca Dyrektora

Departamentu Prawnego